FİDEF'in, KOMKAR'ın, HTİB'in Kongreleri savaş birliğimizi güçlendirsin !

18-19 Nisan günleri Dortmund ve Essen'de FIDEF'in 5., Frankfurt'ta KOMKAR'ın 3., Amsterdam'da HTIB'in 7. Kongreleri yapılıyor

18-19 Nisan tarihleri arasında Dortmund ve Essen kentlerinde F.Almanya İşçi Dernekleri Federasyonu FIDEF'in 5. Kurultayı, yine aynı tarihlerde F. Almanya'nın Frankfurt kentinde Kürdistan İşçi Dernekleri Federasyonu KOMKAR'ın 3. Kongresi yapılıyor. Hollanda'da yaşayan Türkiyeli işçilerin yığın örgütü Hollanda Türkiyeli İşçiler Birliği HTIB de 18-19 Nisan tarihlerinde Amsterdam'da 7. Kongresini yapıyor. Bilindiği gibi 14 Şubat 1981'de de Demokrasi İçin Birlik Avrupa Komitesi DIB-FAK'ın Genel Kurulu toplanmıştı. Kongreleri ard arda yapılan bu örgütler yurt dışında yaşayan Türkiyeli işçi ve aydınlarımızın kurmuş oldukları demokratik kitle örgütlerinin tümü değildir.

20 yıldan beridir yurt dışında yaşamlarını sürdüren Türkiyeli işçilerin sayısı bugün 1,5 milyonu aşıyor. İşçilerimiz çalıştıkları ülkelerde karşılaştıkları bir yığın sorun karşısında hakla-

Arkası 11. sayfada

Kurtuluş

Sayı: 237 15 Nisan 1981 Avrupa'da Türkiyeli İşçilerin Gazetesi Masrafı: 1,-DM

Türk-Sovyet Dostluğu 60 yaşında

16 Mart 1981, Sovyetler Birliği ve Türkiye arasında yapılan „Moskova Dostluk Anlaşması"nın 60. yıldönümüydü. Yurdumuzda büyük komşumuzla dostluktan yana olan tüm insanlar, tüm ilerici güçler bu önemli günlemeyi selamladılar.

Sovyetler Birliği ve Türkiye halkları arasındaki dostluğun daha da geliştirilmesi istemini vurguladılar (Bu konuyla ilgili yazımız iç sayfadadır).

Aşağıda bu anlaşmanın 60. yılı dolayısıyla gönderilen mesajları veriyoruz.

T.C. Devlet Başkanı Orgeneral Kenan Evren'in, Sovyetler Birliği Komünist Partisi Merkez Komitesi Genel Sekreteri ve Yüksek Sovyet Prezidyumu Başkanı L.I. Brejnev'e gönderdiği mesaj

"Temelinde egemenlik, eşitlik, toprak bütünlüğü, birbirlerinin iç işlerine karışmama ve karşılıklı saygı bulunan Anlaşma, Türkiye ile Sovyetler Birliği arasındaki dostluk ve iyi komşuluk ilişkilerinin gelişmesine olumlu katkıda bulunuyor. Türkiye, Sovyetler Birliği ile karşılıklı hak ve menfaatlere saygı esasına dayanan ilişkileri geliştirmeye büyük önem veriyor. Bu ilişkilerin gelişmesi, sadece iki ülkenin değil, bölge ve dünya barışının da yararınadır. Hükümetimiz bu yöndeki samimi çalışmalarını sürdürecektir".

Sovyetler Birliği Komünist Partisi Merkez Komitesi Genel Sekreteri ve Yüksek Sovyet Prezidyumu Başkanı L.I. Brejnev'in, T.C. Devlet Başkanı Orgeneral Kenan Evren'e gönderdiği mesaj

"Iki komşu ülkenin ilişkileri tarihinde önemli bir günlemeyi simgeleyen 1921 Türk-Sovyet Anlaşması'nın 60. yıldönümü nedeniyle Sovyet halkı ve kendi adıma size ve dost Türkiye Cumhuriyeti halkına yürekten selamlarımı yolladım.

Sovyet devletinin kurucusu V.I. Lenin ve Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu M.K. Atatürk'ün girişimiyle imzalanmış olan bu anlaşma, bugün de devletlerimizin çıkarlarına hizmet etmektedir. Bu anlaşmanın temelinde eşitlik, bağımsızlık, egemenlik ve toprak bütünlüğüne saygı, birbirlerinin iç işlerine karışmama ilkelerine uygun olarak iyi komşuluk ilişkilerini ve dostça işbirliğini ardıcıl ve karşılıklı geliştirme niyetleri yatmaktadır. Bu ilkeler, Sovyet-Türk ilişkilerinin tümüyle gelişmesinde önemli bir rol oynamaktadır.

Sovyetler Birliği, geçenlerde çalışmalarını tamamlayan SBKP Kongresi'nin kararları ışığında barış için, yumuşamanın derinleştirilmesi, silahlanma yarışının durdurulması için, Türkiye Cumhuriyeti ile iyi komşuluk ilişkilerinin daha da geliştirilmesi ve güçlendirilmesi için kararlılıkla ve ardıcıl olarak çaba harcamaktadır. Sovyetler Birliği, Türkiye'nin de bu doğrultuda çabalarını sürdüreceğine inanmaktadır.

Size en iyi dileklerimi ve aynı zamanda Türkiye halkına genlik ve başarı dileklerimi kabul etmenizi rica ederim".

Bonn'da 25 bin barışsever atom roketlerine karşı yürüdü

Yürüyüşe FIDEF'de yığınsal olarak katıldı

4 Nisan günü 25 bin barışsever Avrupa'ya yerleştirilmek istenen atom roketlerine karşı yürüdü. Federal Almanya hükümetinin ABD çıkarları doğrultusunda yeni orta menzilli atom roketlerinin F.Almanya ve Avrupa'ya yerleştirilmesini onaylaması barış savaşımını büyük boyutlara ulaştırdı. Değişik görüş ve inançlardan kimseler yeni roketlerin yerleştirilmesine karşı tüm güçleriyle savaşım veriyorlar. NATO Nükleer Komisyonu'nun 6 Nisan günü başlayacak olan toplantısını da protesto için yürüyen 25 bin kişi, barışa karşı olan istemlerini dile getirdiler.

FIDEF'te yürüyüşte yer aldı. Işçilerimiz *"Roket Değil, Ev Istiyoruz"*, *"Barış, Dostluk, Dayanışma"*, *"Yaşasın Uluslararası Dayanışma"* belgilerini yükselttiler. Kortejin önünde yürüyen çocuklar *"Silah Değil, Okul, Roket Değil, Ekmek"* diye haykırdılar.

Geçtiğimiz yıl Krefeld kentinde bir araya gelen barışseverler *"Krefeld Çağrısı"* diye bilinen bir çağrı yayınlayarak 1 milyon hedefli bir imza kampanyası başlatmışlardı. FIDEF de çağrıyı desteklemiş ve Türkçe çıkardığı imza formlarıyla, örgütlerinde imza toplamaya başlamıştı. Son yapılan açıklamaya göre, *Krefeld Çağrısı*'nı imzalayanlar 250 bini geçmiş durumda. Türkiyeli işçiler de imza kampanyasını hızlandırıyorlar, barış savaşımında üzerlerine düşen görevi yapıyorlar.

IG-Metall'in düzenlediği grevler dalga dalga büyüyor

F.Almanya'da ve Batıberlin'de yüzbinlerce metal işçisi sendikaları IG-Metall'in yüzde 8'lik ücret zammı istemi doğrultusunda sokaklara döküldüler. Patronların, günden güne yükselen hayat pahalılığı karşısında işçilere yüzde 2,5-3 gibi önerilerini provokasyon olarak nitelendiren metal işçileri yüzde 8'lik ücret artışı için sonuna dek savaşmaya kararlı olduklarını gösterdiler. F.Almanya'da olsun, Batıberlin'de olsun Türkiyeli işçiler de yerli sınıf kardeşlerinin yanında onurlu yerlerini aldılar, sınıf kardeşliğinin güzel örneklerini sergilediler.

Arkası 11.sayfada

Ermeni suikastlerini CIA planlıyor, teröristler uyguluyor

Son günlerde Türkiye'nin yurt dışındaki Konsolosluk görevlilerinin, çalışma ataşelerinin teröristlerce öldürülmeleri, yaralanmaları işçilerimiz arasında tepkiyle karşılanırken boyalı burjuva basını bu saldırıları ilerici yurtsever güçlere, sosyalist ülkelere yüklemeye çalışıyor.

Yurdumuzda yıllarca CIA tarafından örgütlenen faşist MHP'li ve "sol" görünümlü Maocu teröristler halkımıza kan kusturdular. Gerici-faşist güçler, bunları besleyen NATO-ABD ve bunların gizli servisleri, şimdi de Ermeni teröristleri kullanarak halkımıza yeni oyunlar hazırlıyorlar. Kendi işlettikleri cinayetlere karşı halkımızdaki, yurt dışındaki işçilerimiz arasındaki tepkiyi kendi çıkarları için kullanmaya, yalan haberlerle işçilerimizi kandırma-

Arkası 11.sayfada

Okuyucularımıza

Sevgili Kurtuluş okurları,

Uzunca bir dönemden sonra gazetemiz Kurtuluş'un elinizde tuttuğunuz 237. sayısını çıkarttık. Bu kadar gecikmemizin nedeni yazı makinelerimizi yenilememiz, dolayısıyla da tüm çalışma yöntemini teknik açıdan tamamen değiştirmemizdir. Şüphesiz ki Kurtuluş'u Kurtuluş yapan, onu ilerici işçilerimiz arasında aranır hale getiren onun dış görünüşünden öteye sorunlara yaklaşım tarzıdır, savunduğu görüşlerdir, işçiden emekçiden ezilenden yana olmasıdır, yani içeriğidir. Ama içerik ve biçimin bir bütünün iki kopmaz parçası olduğunu kabul ediyorsak, o zaman gazetemizin dış görünüşüne de özen göstermek, bir yandan onun içeriğini sürekli geliştirirken, biçimin de ona ayak uydurmasını sağlamak durumundayız.

Şüphesiz bugün gazetemiz Kurtuluş'un elinde bulunan olanaklar yayın hayatına başladığı ilk yıllardaki kadar da kısıtlı değildir. Başta da belirttiğimiz gibi tekniğimizi büyük ölçüde yeniledik. Bütün bu gelişme yıllardan

Arkası 11.sayfada

DGB işçilerimizi Tercüman'ın entrikalarına karşı uyarıyor

DGB Tercüman'ın "Işçi Kurultayı"nın bir oyun olduğunu açıkladı

Gerici Tercüman Gazetesi'nin son aylarda tezgahlamaya çalıştığı "Işçi Kurultayı"nın gerçek yüzü artık tamamen açığa çıktı. Gazetemiz Kurtuluş 235. sayısında bu Kurultay çalışmalarının içyüzünü açıklamış ve işçilerimizi uyarmıştı. Gazetemiz *"Köşelerinde Ahmet Kabaklı, Rauf Tamer, Refik Sönmezsoy, Altan Deliorman gibi en azılı işçi düşmanlarını barındıran bir gazete işçilerimizin hangi bir sorununa çözüm yolu göstermiştir. Halkımızın can düşmanları olan emperyalist tekellerin, faşist darbeci ITT şirketlerinin Türkiye'deki ortağı Kemal Ilıcak işçilerimizin hangi sorununa çözüm getirebilir"* diye yazmıştı.

Alman Sendikalar Birliği DGB de 13 Nisan 1981 günü yaptığı bir açıklama ile Tercüman Gazetesi'nin bu girişiminin arkasında yatan planları su yüzüne çıkardı. DGB Yabancı Işçiler Bürosu Yöneticisi Karl Heinz Göbels'in yaptığı açıklama aynen şöyle:

"Gazete sahiplerinin de birer işveren olduklarını söylemeye gerek yoktur. Tercüman Gazetesi'nin 'Işçi Kurultayı düzenliyorum' havasıyla ortaya çıkmasını bu açıdan değerlendiriyor ve sendikacı olarak şunları söylüyoruz:

Bir işveren müessesesinin böyle birdenbire işçi sorunlarına ilgi göstermesi oldukça gariptir. Hele bu ilgi kaypak bir politika izlediği öteden beri bilinen böyle bir gazeteden gelirse. En azından şu hususu hatırlatmak isteriz ki, bu gazete yakın zamana kadar MHP lideri Alpaslan Türkeş'i ve onun militan örgütlerini destekleyen yayınlar yapmış, bu çıkarcı tutumunu bu

Arkası 11.sayfada

OKUYUCU MEKTUPLARI

Sadık Şide'yi tanıyoruz

Geçenlerde radyoyu dinlerken, haberde patronların Sosyal Sigortalara milyonlarca borcundan bahşedildi ve Sosyal Güvenlik Bakanı Sadık Şide "Eğer işçilerin hakkı yeniliyorsa buna ben de üzülürüm, çünkü ben de bir işçiyim" deyince tepem biraz attı ve sizlere şu anımı anlatmaya koyuldum.

Sis yüzünden uçaklar kalkamıyor. THY'nin terminalinde balık istifi bekliyoruz. Gecikmelerden dolayı işyerlerimizi kaybetmemek için firmalara verebileceğimiz ve protestomuzu belirten Almanca olarak hazırlayacağımız bir belgeyi imzalatmak, mühürletmek için bir komite oluşturduk. Türk-Iş Genel Merkezi hemen yakında olduğundan da oradaki teksir, yazı makinelerinden yararlanmak istedik. Gerekli belgeyi salondaki bir köşede hazırlarken Halil Tunç ile Sadık Şide salona geldiler. Kendilerine yurt dışında çalışan işçiler olduğumuzu, iki günden beri uçak beklediğimizi ve çok zor durumda olduğumuzu anlatırken, Halil Tunç salondan ayrıldı ve o anda dışarıdan iyi giyimli gençten bir adam elinde bir dosyayla içeri girdi, Sadık Şide'ye şöyle dedi: "Abi, gerekli bilgileri aldım, hepsini tesbit ettim. Fotoğraflar da elimizde." Sadık Şide bir küfür savurdu ve "Sosyal Sigortalar Genel Merkezi'nde işçilerin önüne düşüp grev yaptırmayı onlara göstereceğim. Memur olmak istemiyorlarmış, bak hele deyyuslara" dedi.

Bir ara gerek Halil Tunç, gerekse Sadık Şide girişteki büyük ve bizim de bir kenarda yazı yazdığımız salona koşuştular. Dışarıdan boyunları çok kalın, göbekleri çok şişman ve kalantor giyimli bir grup içeri girince biz yazı ve tercümeyi biraz daha yavaşlattık. Gelenler AP'nin kodamanlarıydı galiba. Gelenlerden biri Halil Tunç'la Sadık Şide'ye "Bu iş fazlaya kaçtı, Herifler memur olmak istemiyorlar. Bir de başımıza grev çıkardılar. Bu mesele halledilmeli. Bu böyle yürümez. Yarın bunlar başımıza işler açarlar. Ne edin edin, memur edin bunları" dedi. Sonra da gülüşmeye başladılar.

O sıralarda Sosyal Sigortalar Kurumu genel müdürlüğüne bağlı yerlerde çalışan işçilerin sendikal haklarının ellerinden alınmasına karşı direniş vardı. Biz gerekli belgeyi yazdıktan, gelip THY'na imza ve mühürlettikten sonra teksir için tekrar Türk-Iş'in Genel Merkezi'ne gittik. Getirip beş altı yüz kişiye dağıtımını yaptıktan sonra hemen Sosyal Sigortalar Kurumu'nun genel müdürlük adresini bir taksi şöföründen öğrendik ve hemen oraya gittik.

Işçiler direniyorlardı. Yanlarına gittik. Kendimizi tanıttık, onlarla birlikte halay çektik ve türküler söyledik. Öğle vakti getirilen çeyrek ekmek ve helvayı birlikte yedik.

Işte o zamanın işçilerin ve önderlerinin, temsilcilerinin, sendikacıların ağzına küfür eden o Sadık Şide şimdiki cunta hükümetinin sözümona Sosyal Güvenlik Bakanı değil mi? O zaman işçi değil miydi? Şimdi birdenbire mi ağız değiştirdi? Ama kim yutar ki? Sadık Şide işçilerin el emeklerini, alın terlerini, sendikal haklarını, elde edilmiş savaşım sonuçlarını tekellere peşkeş çekerek şimdiki koltuğuna oturdu. Ama biz işçiler tüm bunların da hesabını kara kaplı kalın defterimize silinmez mürekkeple yazmışız.

Bad Kreuznach'dan bir işçimiz

Datteln'de uyarı grevi

Sendikamızın bir saatlik uyarı grevini işyerimiz Becker Prünte, Dattlen'de görkemli bir şekilde yaptık. Sabah saat 9'da sendikadan gelen bildirileri işyerinde dağıttık. Grevin örgütlenmesini biz sendikacılar aktif işçilerle birlikte yaptık. Direniş saati 11 ile 12 arasıydı. Saat 11'de belgilerle birlikte yığınsal bir şekilde yürüyüşe geçtik. Bu arada satıcı firmadan gelen işçilerin yürüyüşe katılmadıklarını gördük. Çünkü patronları onları izliyordu. Bunlarla birlikte bazı Türkiyeli işçiler de çekinerek kıyıdan köşeden bakıyorlardı. Bu arada Türkiyeli bir işçinin direnişe katılmak istemesi, patronu ile çok sert çekişmelere yol açtı. Yürüyüş sırasında tüm büro personeli yürüyüşü personel binasından izliyorlardı. Bu bakışlar arasında personel binasının önünde toplandık. Beş kişilik bir sendikacılar heyeti olarak istemlerimizi iletmek için yukarıya çıktık. Satıcı firmanın patronu kürsüye geldi. Işçilerin saldırısına uğrayarak, kürsüden kaçmak zorunda kaldı. Beş kişilik heyetimiz aşağı indiği anda büyük bir işçi kitlesinin slogan atarak bize doğru geldiğini gördük. Bunlar Ruhr-Zınk fabrikası işçileriydi. Burada iki fabrikanın işçileri birleşti. Böylece Ruhr-Zınk işçileri dayanışmanın en güzel örneğini gösterdiler. Iki işyerinin işçilerinin birleşmesi ile sesler daha bir yükseldi, görkemli bir gösteriye dönüştü.

Ruhr Bölgesinden bir işçimiz

Ağaç Işleri patronlarına karşı direndik

Rheinland-Pfalz eyaleti ağaç işleri sendikası ile ağaç işleri patronları arasında toplu sözleşme konuşmalarının son bölümü Bad-Kreuznach'da yapıldı.

Patronlar % 3'den yukarı çıkmıyorlardı. Sendikamız ise % 7'de diretiyordu. Patronların bu durumunu gören sendikamız biz işçilere bir bildiri ile haber verdi ve bizler akşam paydos eder etmez hemen konuşmaların yapıldığı otelin önüne geldik. Pankartlarımızı boyunlarımıza astık. Çok disiplinli bir şekilde sıraya geçtik. Daha sonra hep bir ağızdan içeride bizi temsil eden sendikacıları belgiler söyleyerek dışarı çağırdık.

Bizim temsilcilerimizi dışarı istememiz üzerine konuşmaları keserek dışarı geldiler. Patronların temsilcileri ve patronlar otel salonunun pencerelerinden bize bakıyorlardı. Hep bir ağızdan "Biz % 3 yerine grev istiyoruz!" diye sloganlarımızı attık. Daha sonra sendikacılarımıza "Patronlara ve onların adamlarına söyleyin! Biz % 3 falan kabul etmeyiz! Biz sendikamızın öncülüğünde grev hazırlıklarına bakacağız. Konuşmaların sonucunu bugün alıp öyle gideceğiz. Bekleyeceğiz" dedik. Kısa bir süre için oradan ayrıldık ve temsilcilerimizin telefonları üzerine derhal gelecektik. Bir bölüm arkadaşlar FIDEF üyesi Ilerici Işçiler Derneği'ne, bir bölüm şehrin doğusuna, bir bölüm de şehrin batı tarafında belirlenmiş kahvelere gittik. Bekledik. Daha başka arkadaşlarımızı haberdar ettik. Yarım saat sonra gelen haberde patronların % 5,5 ücret zammını kabul etmek zorunda kaldıklarını öğrendik.

Bu, biz işçilerin birlikte ve kararlı hareketinin sonucunda olabildi. Eylemde DKP'li arkadaşlar ve Türkiyeli ilericiler en başta idiler.

Bad-Kreuznach'dan bir işçi

F.Almanya'da Işçi Dernekleri Genel Kurulları

Siegen Türk Işçileri Birliği

Siegen gönüllü Kurtuluş muhabirimiz bildiriyor:

Siegen Türk Işçileri Birliği 7 Mart 81 günü 5. Olağan Genel Kurul'unu yaptı. Belediye Başkanı, tüm ilerici parti ve örgütlerin katıldığı Genel Kurul'a bir çok örgütten de mesaj geldi. Yabancı düşmanlığına karşı yerli-yabancı dostluğunun pekiştirilmesi için ve işçilerin demokratik ve ekonomik haklarının savunulması, anti-faşist, anti-emperyalist eylem birliğinin güçlendirilmesi için çalışmalar yapılması yönünde kararlar alındı. Yeni Yönetim ve Denetim Kurullarının seçimlerinden sonra, birliğin öğrenci üyelerinin artması nedeniyle Birlik'in adı "Siegen Türkiyeli Işçiler ve Öğrenciler Birliğ" olarak değiştirildi.

Duisburg Işçi Derneği

Duisburg gönüllü Kurtuluş muhabirimiz bildiriyor:

28 Mart 81 günü Duisburg Işçi Derneği Genel Kurul'unu yaptı. Gençlerin eğlence ve toplantı salonunun belediye tarafından kapatılmasını protesto eden Alman sosyalist işçi gençliği öncülüğünde yapılan eylem yerinden, DKP' den, IG-Metall'den ve demokratik kuruluşlarden gelen mesajlar coşkuyla karşılandı. Biz işçilerden kesilen vergilerin nükleer füzelerin yapılmasında kullanılmaması; konut sorununun çözümü; iltica hakkına yapılan kısıtlamaların, bedelli askerliğin kaldırılması; yerli ve yabancı faşist örgütlerin kapatılması ve Türkiye demokrasi güçleriyle dayanışmanın arttırılması yönünde çalışmalar yapılması, oybirliğiyle alınan kararların arasında yer aldı.

Herne Işçi Birliği

Herne Gönüllü Kurtuluş Muhabirimiz bildiriyor:

Herne Işçi Birliği (HIB) 6. Genel Kurul'unu yaptı. Genel Kurul HIB için önemli bir aşama oldu. 150'ye yakın delegenin katıldığı Genel Kurul'da tüm kararlar oybirliğiyle alındı. Herne Valisi, FIDEF ve diğer kardeş örgütlerden gelen mesajlar okundu.

Recklinghausen Türk Işçileri Derneği

Recklinghausen gönüllü Kurtuluş muhabirimiz bildiriyor:

Recklinghausen Türk Işçileri Derneği, 14 Mart 81 tarihinde 4. Genel Kurul'unu yaptı. Genel Kurul'a yüzlerce işçinin yanı sıra Recklinghausen'da çalışan doktor, öğretmen ve sosyal danışmanlar da yığınsal olarak katıldılar. Ayrıca katılan delegelerin % 40'ının kadın oluşu dikkati çekiyordu. Genel Kurul süresince, çocuklar için de bir odada film gösterildi.

Gelen çok sayıda dayanışma mesajının içinde özellikle DGB-Recklinghausen Başkanı'ndan, Ewald Maden Ocağı Sendika ve Işçi Temsilcileri Başkanı'ndan ve FIDEF'ten gelen mesajlar coşkuyla karşılandı. Ayrıca şehir yönetimi adına gelen Kültür Müdürü de yaptığı konuşmayla Genel Kurul'u selamladı. Okunan Denetim ve Yönetim Kurulu raporlarından sonra oybirliğiyle konut sorunu, bedelli askerlik, iltica, vize, çocuklarımızın eğitimi ve geniş dernek lokali sağlanması ile ilgili karar taslakları onaylandı. Genel Kurul'un sonunda bir de kültür gecesi yapıldı.

RE-TID yönetim organları, kararları, yığınsallığı, sanat şenliği ile bu 4. Genel Kurul'dan daha da güçlenerek çıktı.

Siegen Türk Işçileri Birliği Genel Kuruluna Alman demokratlar da katıldılar

TÜDAK yabancı düşmanlığına karşı yürüyüş düzenledi

Marburg gönüllü Kurtuluş muhabirimiz bildiriyor:

20 Mart 81 günü Stadtallendorf-Marburg ve çevresi "Türk-Alman Dostluk ve Çalışma Grubu" (TÜDAK), bölgelerinde özellikle seçimler öncesinde arttırılan yabancı düşmanlığına karşı bir yürüyüş yaptı. Çok yığınsal geçen yürüyüşü bölgenin tüm demokratik örgüt ve partileri destekledi. Yüzlerce ilerici, Marbueg'un en kalabalık caddelerini "Yabancı Düşmanlarına Karşı Dost Olalım", "Yaşasın Uluslararası Dayanışma" belgileriyle çınlattı.

Yürüyüş, Hessen Eyaleti'ne bağlı Marburg'da yapılan belediye seçimlerinde yabancı düşmanlığını iflas ettirdi. Seçimlerden bir hafta önce duvarlara "Ausländer Stopp", "Türken Rauş", "Ausländer Rauş" gibi yazılar yazıldı. Faşist NPD, gerici CDU, FWG gibi partiler, yerel seçim propagandalarına yabancı düşmanlığını alet etmek istediler. Ancak seçim sonuçlarında - DKP ve SPD'nin konumlarını koruması, Grünelerinse oylarının artması, buna karşın CDU ve NPD'nin oylarında büyük gerileme olması - TÜDAK'ın girişimiyle yapılan Yabancı Düşmanlığına Karşı Dostluk Yürüyüşü'nün çok etkisi olduğu ortaya çıktı. Ayrıca Marburg-Biedenkopf bölgesi Yabancılar Dairesi Başkanı ve Marburg Il Belediye Başkanı Sorge'nin de yabancı düşmanı politikası TÜDAK tarafından gözler önüne serildi, maskesi düşürüldü. Bölgede, NPD'yi, CDU'yu ve FWG'yi palazlandıran, onlara kol kanat geren Sorge'nin görevinden alınıp, yerine demokrat bir kişinin getirilmesi için çalışmalar yapmak, TÜDAK'ın gündeminde. Marburg örneği, diğer eyaletlerde yapılacak olan yerel seçimlerde de FIDEF'in başlattığı "Yabancı Düşmanlığına Karşı Dostluk" Kampanyası'nın yaygınlaştırılmasının önemini ortaya koyuyor.

SAN-DER'in Duyurusu

Kuzey Ren Vestfalya Sanatçılar Derneği (SAN-DER), oluşturduğu 12 kişilik bir yazı kuruluyla ilkokul 2. sınıftan başlamak üzere ders kitapları hazırladı ve bu kitaplar yüzlerce çocuğumuzu kapsayan sınıflarda işlendi. Yaşama uygun, çocukların sevdiği konular seçildi. 1981-82 ders yılında 2. ve 3. sınıflar için 4 kitap çocukların elinde olacak. Kültür Bakanlığı kitapları onayladı. Şimdi 4. ve 5. sınıflar için hazırlanıyor.

Tüm yazar ve şair arkadaşları bu kitaplara katkıya çağırıyoruz. Aralıklı iki daktilo sayfasını geçmeyecek, çocukların zevkle okuyacağı hikayelerini ve şiirlerini gönderirlerse, bunlar ders kitaplarına girecektir. Girmeyenler birer antoloji haline getirilerek yine yayınlattırma yolu denenecektir. F.Almanya'da tanınmış bir yayınevi ile sözleşmeler yapılmıştır. Tüm yazar ve şair arkadaşların ilgisini bekliyoruz.

Emmerich Türkiyeli Işçiler Birliği'nin NEWROZ'a mesajı

Köln gönüllü Kurtuluş muhabirimiz bildiriyor:

Emmerich Türkiyeli Işçiler Birliği, Kürt halkının ezgi, baskı ve sömürüye karşı başkaldırışının bir sembolü olan NEWROZ'la ilgili Gece'ye bir mesaj gönderdi. Mesajda şöyle deniliyor:

"..Bugün ülkemizde insanlar kan ağlamaktadır. Kürt halkına yapılan baskılar, işkenceler, onların üzerinde sürdürülen terör, hep bu insanları kendi ulus olma haklarından vaz geçirmek, onları zorla özümsemektir. Burjuvazi işte böylesi bir politikayla Kürt halkını sindirmeye çalışmaktadır. Fakat başaramayacaktır. Çünkü Kürt işçi ve emekçileri, Türkiye işçi sınıfıyla elele, omuz omuza bu savaşımı sürdürmektedirler.

Bizler yukarıda belirttiğimiz gibi işte böylesi karmaşık ve zor koşullarda savaşım veriyoruz. F.Almanya'da şu günlerde dayanışma grevlerinin dalgaları gittikçe yükseliyor. Artık çalışan emekçiler işgüçlerini öyle ucuza satmak istemiyorlar. Onlar da insanca çalışıp yaşamak için grev alanlarına dökülüyorlar ve döküleceğiz. Böylesi günlerde, böylesi eylemlere katılmak, onlara omuz vermek, onları desteklemek en güncel görevimiz olmalıdır.

Diğer yandan "işyeri işçi temsilciliği Betriebsrat seçimleri de aynı derecede önemlidir arkadaşlar. Bizler eğer işyerlerimizde, bizim haklarımızı, bizim sorunlarımızı iyi çözümleyebilen girişken, savaşkan arkadaşlarımızı Betriebsrat olarak seçemezsek, bize o fabrikada patronlar soluk aldırmazlar. Çünkü sen o yere sahip olmazsan, o orasını kendi adamlarıyla doldurur. Işte bunun içindir ki, seçimlere girerken çevremizde iyi sendika üyesi, iyi sendika temsilcisi arkadaşları bulup çıkarmak zorundayız. Hiç bölücü, kişi ve listelerin aldatmacı etkisinde kalmadan, IG-Metall'in birlik listelerinin kazanması için vargücümüzle çalışmalıyız.

Sizleri bu savaşım gününüzde, bu ulusal NEWROZ bayramınızda biz Türkiyeli işçiler ve emekçiler olarak, örgütümüz adına dayanışmamızı bildirir gönülden selamlarız.

8 Mart Dünya Kadınlar Günü'nde Kıcıman protesto edildi

Bonn gönüllü Kurtuluş muhabirimiz bildiriyor:

7 Mart 81 günü, 8 Mart Dünya Kadınlar Günü dolayısıyla 200'ün üzerinde Türkiyeli kadın, Bonn Büyükelçiliği önünde bir gösteri yaptılar ve elçiliğe bir mektup ilettiler. Yurt dışında demokrasiden yana Türkiyeli lerin üzerine gerici güçleri kışkırtmaya yönelik uygulamalarda bulunan Köln Başkonsolosu Ilhan Kıcıman'ı protesto ettiler, görevinden alınmasını istediler.

Gösteriye, diğer uluslardan da bir çok kadın temsilcisi katılarak dayanışmasını gösterdi. Elçiliğe iletilen mektubun bir bölümünde şöyle denildi:

"5 Şubat tarihli Hürriyet Gazetesi'nde Köln T.C.Başkonsolosu Ilhan Kıcıman'ın mektubu yayınlandı. Başkonsolos Kıcıman bu mektubuyla F.Almanya'daki demokratik görüşlü Türkiyeli işçilere karşı bir kampanya açıyordu. Köln Başkonsolosu, ülkesinde yeniden demokrasiye dönülmesi için çaba gösteren, yığınsal tutuklamalara ve işkencelere karşı çıkan işçileri 'kendini bilmezler' olarak niteliyor ve onları hedef gösterere 'bunlara ders vermenin zamanı artık gelmiştir' diyordu. Kıcıman bununla da kalmıyor, örnek mektuplar hazırlayara kimi işçileri kampanyalar açmaya çağırıyor, onlara taktikler veriyordu.

Köln Başkonsolosu Kıcıman'ın bu girişimi faşist MHP yanlısı Türk Federasyonu gibi gerici çevreleri cesaretlendirdi. Bunlar Bonn'da basın toplantıları düzenlerken, bazı günlük gazeteler de bu kampanyaya katıldılar. Ard arda yapılan yayınlarda işçiler birbirine karşı kışkırtılmaya çalışıldı. Bu arada Anadolu Gazetesi köşe yazarı Güngör Yerdeş 'bu satılmışları yolda, sokakta görünce çekinmeden sorun ve gerekirse yapışın yakalarına' diyecek kadar ileri gitti. Böylece I.Kıcıman'ın girişimi F. Almanya'daki gerici çevrelere bir işaret, bir saldırı emri işlevi görmüş oldu.

...Bugün Türkiye'deki binlerce tutuklu arasında bir çok yurtsever kadın da bulunmaktadır. Bunların bir kısmına çeşitli baskı ve işkenceler uygulanmaktadır. IKD Bursa şube sekreteri emniyet müdürlüğünde gördüğü işkence sonucu hala iç kanama geçirmektedir. Kendileri koğuşturmaya uğrayan kadınların dışında, bir çok sendikacı ve demokratik yığın örgütü yöneticisinin eşleri, çocukları da baskı görmüş ve bunların bir kısmı 'rehine' olarak gözaltına alınmıştır. Bitlis'in Noşin ilçesinde 20 kadının 'kocaları teslim olana dek' gözaltında tutulmaları da buna bir örnektir.

8 Mart Dünya Kadınlar Günü'nde Türkiyeli kadınlar Bonn Büyükelçiliği önünde Başkonsolos Kıcıman'ı protesto ettiler.

Amacımız bu olayları tek tek sıralamak değildir. Gerçek olan, çocuklarına süt, kreş, okul isteyen anaların böylece susturulmak istendiğidir. Yurdundan binlerce kilometre uzakta çalışmak ve yaşamak zorında bırakılan biz Türkiyeli kadınlar, ülkemizdeki anaların acılarını ve haklı istemlerini unutmuş değiliz.

..Böylesi bir durumda yurt dışındaki demokrat, yurtsever Türkiyelilerin tepki göstermesi, ülkelerindeki işçi kardeşleriyle, demokrasi güçleriyle dayanışmayı yükseltmesi onların en doğal haklarıdır. Biz, F.Almanya'daki yurtsever kadın ve analar olarak, ülkemizde yeniden demokrasiye dönülmesi, emekçi yığınların hak ve özgürlüklere yeniden kavuşması için dayanışmayı bir yurtseverlik görevi biliyoruz.

Tüm bunlara karşın Kıcıman, Türkiyeli işçilerin bu hislerini çarpıtmakta, onları birbirlerine karşı kışkırtmakta, bununla da kalmayıp bunun örgütçülüğünü üstlenmektedir. Kıcıman'ın mektubunun ardından T.C.Büyükelçiliğinin de bir mektubu yayınlanmıştır. Bu tutum, elçilik ve konsolosların diplomatik görevleriyle bağdaşmamaktadır. Böylesi kampanyalar F.Almanya'daki yurttaşlarımız arasında sert çatışmalara yol açabilir. Bunun sorumluları başta Kıcıman olmak üzere bu kampanyayı destekleyenler olacaktır.

8 Mart Dünya Kadınlar Günü'nde bu doğrultuda protestomuzu bir kez daha yükseltiyoruz. Ne yurttaşlıktan çıkartma tehditleri, ne de kışkırtma kampanyaları bizi ülkemizdeki emekçi analarla, bacılarla ve tüm demokratlarla dayanışmadan alakoyamayacaktır. Bu konudaki çalışmamızın ardıcıl süreceği de bilinmelidir.

- Türkiyeli kadınlar olarak Köln Baş konsolosu I.Kıcıman'ı şiddetle protesto ediyoruz.

- Yurttaşlıktan çıkarmaların durdurulmasını;

- Işkencelere, yığınsal tutuklamalara derhal son verilmesini, yurtsever demokrat tutukluların serbest bırakılmasını istiyoruz!"

Aynı yürüyüşte askeri yönetimin demokratları sindirmek amacıyla uyguladığı vatandaşlıktan çıkarmalar da şiddetle protesto edildi.

Hollanda'da Türkiyeli dernekler Avrupa Konseyi'ne başvurdu

Hollanda gönüllü Kurtuluş muhabirimiz bildiriyor:

Hollanda Türkiyeli Işçiler Birliği, Hollanda Türkiye Öğretmenler Birliği, Almelo Türkiyeli Işçiler Birliği, Hollanda Türkiye Kadınlar Birliği, Drente Türk Işçileri Birliği ve Utrecht Türkiyeli Gençler Birliği, 11 Mayıs'ta Strasbourg'da yapılacak Avrupa Konseyi'nin Türkiye'yle ilgili toplantısı nedeniyle Avrupa Konseyi Parlamenterleri Daimi Komisyonu Toplantı Başkanlığı'na ortak bir mektup gönderdiler. Toplantıya götürülmesini istedikleri istemlerini şöyle sıraladılar:

1. Bugün bütün hızıyla devam eden işkencelerin derhal durdurulmasını,

2. Terörle ilişkisi bulunmayan işçi, köylü ve demokratların kovuşturulmasına son verilmesini, tutukluysa salıverilmesini,

3. Aranan, ancak yurt içinde saklanmak zorunda kalan sendikacıların aranma ve kovuşturulmasına son verilmesini,

4. Eski Istanbul Belediye Başkanı Ahmet Isvan'ın, CHP Adana Milletvekili ve Köy-Koop Genel Başkanı Nedim Tarhan ve DISK Genel Başkanı Abdullah Baştürk ve yöneticilerinin derhal serbest bırakılmasını,

4. Bugün ülkemizde halka ve barışa karşı kullanılacak olan askersel yardımların tümüyle durdurulmasını talep ediyoruz.

BTKB'nin yeni dernek lokali açıldı

Açılışa Batıberlin Senatosu'ndan temsilciler katıldı

Batıberlin Türkiye Kadınlar Birliği 23 Mart 81 Pazartesi günü Sanderstr.1 1000 Berlin 44 adresindeki yeni örgüt binasının açılışını yaptı. Batıberlin Sosyalist Birlik Partisi Başkan Yardımcısı Bayan Inge Kopp'un, Aile, Spor ve Gençlik Senatörlüğüyle, Maliye Senatörlüğünden temsilcilerin, basın mensuplarının, çok sayıda ilerici örgüt temsilcisinin ve Türkiyeli kadınların yığınsal katıldığı tören, Yönetim Kurulu başkanının konuşmasıyla açıldı. Konuşmada özetle Birlik'in amaçları şöyle anlatıldı:

1. Batıberlin'de çalışan ve yaşayan ülkemiz kadınlarının bu topluma uyum sağlayabilmeleri ve eşit hakları için uğraş vermek,

2. Halkların dostluğu, silahsızlanma ve barış için savaşım yürütmek,

3. Faşizme karşı savaşım, bunun için tüm demokratik örgüt ve kuruluşlarla birlikte eylem yürütmek. Özellikle de Batıberlin'de faşist örgüt ve kişilerin kadınlarımıza baskılarına karşı ve faşist örgütlerin kapatılması için savaşım yürütmek,

4. Yabancılar için yöresel seçme ve seçilme hakkı icin uğrasmak.

Yönetim Kurulu başkanı Birlik'in Birleşmiş Milletler'ce ilan edilen Kadınlar Yılı'nda, 1975'de kuruldduğunu ve altı yıllık bu süre içinde çok zorluklar ve ağır koşullarda çalışmalarını yürüttüklerini söyledi. *"Ülkemizdeki gelişmeleri yakından izliyoruz"* diyen başkan, sözlerine şöyle devam etti:

"12 Eylül 1980'den beri Türkiye'de askeri cunta yönetimde. Generaller teröre ve anarşiye karşı olduklarını söyleyerek yönetime el koydular. Bazı faşist katillerin tutuklanmasına karşın, en büyük baskıyı demokrasi güçlerine yapıyorlar. Ki, demokrasi güçleri her zaman teröre karşı olduklarını belirttiler. Onların örgütleri yasaklandı ve hala yasak. Sıkıyönetim Komutanlıklarında işkenceler yapılıyor, generaller de bunu kabul etmek, söylemek zorunda kalıyorlar. Ülkemizdeki işkenceleri, insan haklarının çiğnenmesini protesto ediyoruz".

Daha sonra iki Senatörlük'ten söz alan temsilciler başarı dileklerini ilettiler.

Halk sanatçısı Sümeyra ve BTKB Çocuk Folklörü'nden oluşan kültür programından sonra konuklar, Birlik üyelerinin hazırladıkları ülkemiz yemeklerini yediler ve geç saatlere kadar sohbet edildi, kadın sorunları tartışıldı..

Batıberlin Türkiye Kadınlar Birliği'nin yeni dernek yerinin açılışına Batıberlin Sosyalist Birlik Partisi 2.Başkanı Bayan Inge Kopp'da(arka ortada) katıldı.

12 Mart yürüyüşlerle protesto edildi

12 Mart 1981 günü F.Almanya'nın Düsseldorf kentinde yapılan meşaleli bir yürüyüşle 12 Mart, 10.yıldönümünde protesto edildi. Yüzlerce işçimizin katılımıyla görkemli bir şekilde geçen yürüyüş kentin en kalabalık semtlerinde yerli yabancı işçiler tarafından ilgiyle izlendi. Almanca ve Türkçe olarak yapılan konuşmalarda 12 Mart döneminin insanlık dışı uygulamaları protesto edildi, 12 Eylül'de erke el koyan cuntanın işçi sınıfımız ve demokrasi güçleri üzerindeki baskıları yerildi. Köln Başkonsolosu Kıcıman'ın kışkırtıcı mektuplarına da dikkati çeken işçilerimiz **"Kıcıman'ı Istemiyoruz"**, **"Yurttaşlıktan Çıkarmalara Son !"**, **"Yaşasın Uluslararası Dayanışma"** belgilerini gür seslerle haykırdılar.

TKP'nin SESİ'ni DİNLE, DİNLET !

Türk-Sovyet Dostluğu 60 yaşında

Türkiye ve Sovyetler Birliği arasındaki Dostluk Anlaşması 60. yılını 16 Mart 1981 günü doldurdu. Büyük komşumuzla dostluk ve karşılıklı yarara dayanan işbirliğinin ilk yazılı belgesi, 16 Mart 1921 günü Türkiye ve Sovyet hükümetleri arasında imzalanan Moskova Dostluk Anlaşmasıdır.

SBKP'nin geçtiğimiz ay yapılan 26.Kongre'sinde Merkez Komitesi raporunu okuyan SBKP Genel Sekreteri L.I. Brejnev şöyle demişti: *"Komşumuz olan Türkiye ile iyi ilişkilerimizi daha da geliştirmeye hazırız"*. Bu ilişki gelenekseldir. Iki ülke halkları arasındaki ilişkiler 60 yıldan da öncesine dayanır. Anadolu'da başlatılan ulusal kurtuluş savaşı uluslararası alanda diplomatik olduğu kadar maddi ve teknik alanda da yardıma büyük bir gereksinim duyuyordu. Emperyalist saldırganlar "barış" antlaşmalarını Türkiye'ye dayatıyorlar, onu yarı-sömürge durumuna mahkum kılıyorlardı. Bu evrede Sovyet devletinin konumu, dış politikadaki ana ilkesi neydi? Sovyet hükümeti, daha iktidarının ilk günlerinde, 3 Aralık 1917'de Çarlık hükümetinin halkları köleleştirme ve etki alanları kurma yönünde yapmış olduğu tüm anlaşmaları geçersiz kılmıştı. Ulusal kurtuluş hareketleriyle dayanışma, Leninci dış politikanın temeliydi. Bu durumda, tabii ki Sovyetler'in Türkiye halklarına karşı da ilgisiz kalması düşünülemezdi. Sovyetler, Anadolu'daki direniş hareketiyle ilişki kurabilmek için Sovyet albayı Ilyaçef'i Istanbul'a Mustafa Kemal'le görüşmeye, Sovyet Kafkas Orduları Başkomutanı Eliava'yı ise gizli direniş örgütüyle görüşmesi için yine Istanbul'a göndermişti. Bu görüşmelerde genç Sovyet devleti, Anadolu'da verilen ulusal kurtuluş savaşına olan dayanışmasını dile getirdi. Ve yardımlar başladı. Takalar Karadeniz kıyılarına tüfekler, mitralyözler, sandık sandık cephane taşıyorlardı.

Karagün dostumuz

Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin açılışından sonra Mustafa Kemal 26 Nisan 1920'de Lenin'e bir mesaj gönderdi. Mesajında: *"Bolşeviklerin emperyalist hükümetlere karşı savaşmayı ve bütün ezilen milletleri emperyalistlerin hegemonyasından kurtarmayı amaç edinmiş olduklarını"* vurguladıktan sonra Sovyetlerden 5 milyon altın lira, silah, cephane, askeri teknik malzeme ve tıbbi madde yardımı istedi. Iki hükümet arası çeşitli görüşmeler sonucu, milyonlarca altın lira, top, tüfek, cephane, hiç bir çıkar gözetmeden emperyalist saldırganlara karşı bağımsızlık savaşı veren halkımıza verildi. O dönemde M.Kemal S.Rusya'dan söz ederken şöyle demişti: *"Kendi zincirlerini koparmakla yetinmeyip, iki yılı aşkın bir süreden beri bütün dünyanın kurtuluşu uğrunda eşit olmayan bir mücadeleye girişen ve ezginin sonsuza dek dünya yüzünden kalkması için şevkle bahtsızlık ve acılara katlanan Rus halkına karşı Türk halkının duyduğu hayranlık büyüktür". (1)*

Saldırgan güçler aynı anda genç Sovyet devletine de saldıranlardı. Büyük Ekim Devrimi'ni boğmak isteyenlerdi. Türkiye'yi istila eden güçler, Beyaz Orducu'ları da destekliyorlardı. Bir taraftan iç ve dış gerici güçlere karşı devrim kazanımlarını savunan, 1.Dünya Savaşı'nın yıkıntılarını onarmaya çalışan Sovyet halkı da güç koşullar altındaydı. Ülkede iç savaş devam ederken, Sovyet devletine dünyanın dört bir ülkesi ekonomik ve politik ambargo koymuştu. Koca ülkede kıtlık hüküm sürüyordu. Sovyet halkı işte böylesi koşullar altında halkımıza yardım ediyordu. O günlerde Sovyet limanlarından silah, cephane taşımış olan Osman Kaptan'ın dediği gibi: *"Sovyetler'e saldırmayan gavur kalmamıştı. Öyle iken, her seferi yaptığımız zaman tavarişler bizi el üstünde tutar, hemen motorumuzu yükler, yola vururlardı bizi. Inanın ki, bize verdikleri şeyler o zaman kendilerine daha çok lazımdı."* Halkımız boşuna Sovyetler'i büyük komşumuz, karagün dostumuz olarak bellememişti.

Diplomatik ilişkiler başlıyor

1920'de Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin kurulmasıyla Türk-Sovyet ilişkileri yeni bir düzeye, devletlerarası düzeye yükselmişti. Aynı yılın Ekim ayında Mdivani ilk Sovyet Elçisi olarak Ankara'ya, Ali Fuat Paşa ise Türkiye Elçisi olarak Moskova'ya atanmışlardı. Yardım sadece silah ve parayı kapsamıyordu artık. Diplomatik açıdan bakılırsa, Türkiye hükümetini ilk tanıyan devlet Sovyetler Birliği'ydi. Işte bu evrede imzalanan (16 Mart 1921) Moskova Anlaşması ulusal kurtuluş hareketi tarihinde çok önemli bir adım oldu. Ilk olarak burada Misak-ı Milli sınırları bir devlet tarafından kabul edilmiş oldu. Bu anlaşmadaki maddelerden bazıları şunlardı:

-Çarlık hükümeti ile Türkiye arasındaki anlaşmaların tamamının ve borçlanmaların kaldırılması,

-Iki taraf arasında toprak konularında ve diğer konularda düşmanca hareketlere yer verilmeyeceği

-Eski savaş tutsaklarının derhal iade edileceği vb. diğer konularda karşılıklı yarara ve dostluğa dayanan maddeler kabul edildi. Bu anlaşmayla, Çarlığın Osmanlı padişahlarıyla yaptığı tüm anlaşmaları, borçları Sovyet hükümeti geçersiz kıldı. 13 Ekim 1921'de imzalanan Kars Anlaşması'yla da iki ülke arasındaki sınır belirlendi. Lenin bu anlaşmalara çok büyük önem veriyordu. Mustafa Kemal de Sovyet hükümeti Dışişleri Komiseri Çiçerin'e gönderdiği bir mesajda *"Rus halkına karşı Türk halkının duyduğu hayranlığı"* ifade ediyordu. (2)

1922 başlarında da Türkiye-Ukrayna Anlaşması imzalandı ve dostluk daha da pekiştirildi. Iki ülke arasındaki kardeşçe ilişkiler emperyalistleri ise başından beri rahatsız ediyordu. Her iki ülkeye de dostluğu koparma konusunda yaptıkları dayatmalar boşa çıkarıldı. Sovyetler Birliği, ulusal kurtuluş hareketleri veren ülkelere ihanet edemezdi. M. Kemal ise bu çabalara karşı şunları söylüyordu: *"Rus Şuralar Cumhuriyeti ile dostluk bağlarımızın kuvvetlendirilmesi, dış politikamızın esasıdır".(3)*

Türkiye'nin uluslararası pazardaki yalnızlığını ortadan kaldırmış olan anlaşma ise 1927 yılında iki devlet arasında imzaladı. 1928'de ise Türkiye uluslararası bir toplantıya ilk olarak (Cenevre Silahsızlanma Konferansı) yine Sovyetler'in yardımıyla katıldı, burada sesini duyurabildi.

Sovyetler Birliği Türkiye'ye yaptığı yardımlarla, dünyadaki 1929-31 krizinin Türkiye üzerinde yaptığı etkileri hafifletti. Devletçi ekonomi ülkede etkin olmaya başladı. Bu dönemde iki ülke arasında ithalat ve ihracat arttı, bir çok ticaret anlaşması yapıldı. 1932 yılında Sovyetler, Türkiye'ye sanayi maddeleri ve makine ithali için 8 milyon dolarlık bir kredi verdi. Yabancı sermayeli pek çok kuruluşun devletleştirildiği bu dönemde, hazırlanan I. ve II. Beş Yıllık Planların gerçekleşebilmesi için Sovyetler yine yardımda bulundu. 1930'ların ikinci yarısına kadar süren karşılıklı dostluk, işbirliği ve dayanışma politikası üzerine devrin Dışişleri Bakanı T.R. Aras şu sözleri söylemişti: *"Bizim on beş seneden çok fazla bir müddet içinde Sovyet Rusyası ile yapılan bir işbirliği devremiz vardı. Bu devrede bir çok milletlerarası meselelerde beraber görüştük ve yürüdük. Fakat ameli bir işbirliğimiz vardı ve her birimizi ilgilendiren herhangi bir iş üzerinde aramızda görüşmeden bir şey yapılmazdı." (5)*

M.Kemal Atatürk

V.I. Lenin

Türk-Sovyet dostluğuna saldırılar

Türk-Sovyet dostluğuna karşı yapılan gerici girişimler, 1936 yılında başladı. Bunun başlıca nedeni, emperyalist grup ve devletlerin aralarındaki talan rekabeti, bununla ilişkili olarak Türkiye'nin dış politikasında emperyalistlere yakınlaşmasıydı. Bu dönemin ithalat-ihracat istatistikleri Türkiye'nin büyük komşumuzdan uzaklaşıp yeniden emperyalistlerin güdümüne girdiğimizi gösterir. *(Bak. Çizelge)*

Bu dönemde Fransa ve Ingiltere'yle yapılan Üçlü Ittifak ve faşist Hitler Almanyası'yla yapılan saldırmazlık anlaşması, Türkiye'de anti-Sovyetik, Turancı politikanın alabildiğine artmasına yol açmış, gerici güçler iyice azmışlardı. Amerikancılığıyla tanınan F.R. Atay, *"Artık Sovyetler Birliği belini doğrultamaz. Komünizm tarihe karışıyor. Faşizm dünyaya hakim olacaktır."* diyordu. Ancak Hitler bozguna uğratılmıs, bu gericilerin de hevesleri kursaklarında kalmıştı.

Ikinci Dünya Savaşı'ndan sonra da anti-Sovyet politika sürdü. Büyük burjuvazi ve toprak ağaları, faşist Almanya'nın yenilgisinden sonra ABD'ye uyduluğu başlattılar. Marshall Planı ve Truman Doktrini'yle de günümüze kadar arttırılarak sürdürülen "Kuzeyden gelen tehlike", "Sovyet saldırısı" masalları piyasaya sürüldü. Bu politika sürdürüldükçe de kaçınılmaz olarak emperyalizmle kurulan bağlar daha da sıklaştırıldı. Sonuç olarak 1952'de NATO'ya girildi ve topraklarımızdaki ABD üsleri büyük komşumuza saldırı üsleri haline dönüştürüldü.

Sovyetler Birliği ise her zaman olduğu gibi Türkiye'yi sürekli olarak saldırgan NATO planlarına karşı uyanık olmaya çağırıyor. Sovyetler ve Türkiye arasındaki dostluğun önemini vurguluyordu. Bu dönemde Sovyetler Birliği'nin barış taarruzu, dünya sosyalist sisteminin güçlenmesi, yurdumuzdaki kamuoyunun baskısı ve çeşitli diplomatik çabalar, DP iktidarının sonlarına doğru iç gericiliğin anti-Sovyet politikasına indirilmiş darbeler oldu.

Somut ekonomik yardım

27 Mayıs 1960'dan sonra ise bir durgunluk dönemi geçirmiş olan iyi komşuluk ilişkileri yeniden canlanmaya başladı. Amerikancı, NATO'cu politika iyice su yüzüne çıkmış, kitlelerde karagün dostumuzla iyi ilişkilerin tekrar kurulması istemi iyice belirginleşmişti. 1963 yılında, Dışişleri Bakanı F.C. Erkin Sovyetler'e resmi bir ziyaret yaptı, ortak bir bildiri yayınlandı ve bir Kültür Anlaşması imzalandı.

Sovyet Dışişleri Bakanı Gromiko Türkiye'ye davet edildi. Resmi ziyaretler ve anlaşmalar 1966'ya kadar birbirini kovaladı. 1966'da Sovyet Başbakanı Kosigin'in Türkiye'ye ziyareti, iki ülke arasında ilişkileri yeni bir düzeye çıkarttı. Bundan üç ay sonra 25 Mart 1967'de Ekonomik Yardım Anlaşması imzalandı. Buna göre Türkiye'de Sovyet yardımlarıyla kurulacak olan tesisler şunlardı:

-Yıllık üretim gücü 1 milyon ton çelik olan Iskenderun Demir-Çelik Tesisleri,

-Yıllık üretim gücü 200 bin ton alümina, 60 bin ton alüminyum ve 25 bin ton hammadde olan Seydişehir Alüminyum Fabrikası,

-Bandırma'da yıllık üretim gücü 120 bin ton olan sülfirik asit fabrikası,

-Izmir'de yıllık petrol işleme gücü 3 milyon ton olan Aliağa Petrol Rafinerisi,

-Artvin'de gücü 28 bin ton mamul olan Lif-Levha Fabrikası,

-310 km. uzunluğunda ve 380 kilowatt gücünde Seyitömer-Seydişehir elektrik nakil hattı.

Yatırım Alanı	Yıl	Kredi tutarı (milyon dolar)	Faiz (yüzde)	Vade (yıl)	Yatırım miktar (milyon dolar)
Seydişehir Aluminyum Fabrikası	1967	200	2,5	15	62
Izmir Aliağa Rafinerisi	-	-	-	-	27
Bandırma Sülfirik Asit Fabrikası	-	-	-	-	2,5
Artvin Lif Levha Fab.	-	-	-	-	3,1
Demir Çelik Mühendislik Anlaşması	-	-	-	-	3
Seyitömer Transmisyon hattı	-	-	-	-	4
Demir Çelik Kredisi	-	-	-	-	98
Demir Çelik Kredisi	1970	113,7	2,5	14	-
Demir Çelik Kredisi	1970	45,4	2,5	15	-
Çerçeve Anlaşması	1975	700	3,5	11	-

Sovyetler-Türkiye işbirliği işletmelerinin inşaat maliyetinde Sovyet yardımının payı % 44,5'tur.

Bu tarihten sonra imzalanan anlaşmalarla verilen kredilerin ödenmesi, geleneksel ürünlerimizle (narenciye, fındık, tütün vb) 15 yıl vadeli ve yüzde 2,5 faizle olacaktır.

Sovyetler Birliği, ağır sanayimizin kurulup gelişmesine yardım eder. Verdiği krediler geleneksel ürünlerle karşılanır. Vadeleri uzun, faizleri (emperyalistlerin "yardımlarının" faizlerine göre) çok düşüktür.

Ülkemizde yüksek teknik düzey ve eleman yetiştirmeyi amaçlar. Tüm bunlar, Sovyetler'le dostluk ilişkilerinin halkımızın yararına olduğunun birer göstergesidirler.

1972 yılında Sovyet Devlet Başkanı Podgorni'nin Türkiye'yi ziyareti sonucunda yayınlanan "T.C. ile SSCB Arasında Iyi Komşuluk Ilişkilerinin Prensipleri Hakkında" Beyan'da, iki ülke arasındaki ilişkilerin K.Atatürk ve V.I. Lenin tarafından kurulmuş barış, dostluk, iyi komşuluk geleneklerine uygun olarak geliştirilmesi vurgulandı. Kuvvete başvurulmaması, uluslararası anlaşmazlıkların barışçıl yollarla çözümlenmesi, devletlerin toprak bütünlüğüne ve sınırlarının ihlal edilmezliğine saygı gösterilmesi vb. ilkelere uyulması kararlaştırıldı.

Dostluk Kalıcı Olmalıdır

Halkımızın 16 Mart 1921'de imzalanan Dostluk Anlaşması'nın 60. yılını selamladığı günlerde, Sovyetler Birliği ve Ulusu hükümeti arasında bir kredi anlaşması imzalandı. Sovyetler Birliği, Seydişehir Alüminyum ve Alümina Tesisleri'nin alümina kapasitesinin yılda 200 bin tondan 260 bin tona, alüminyum kapasitesinin ise yılda 60 bin tondan 120 bin tona çıkarılması için yüzde 5 faiz ve 10 yıl süreyle 200 milyon dolar kredi sağladı.

Geçmişte olduğu gibi bugün de karagün dostumuz Sovyetler Birliği ile Türkiye halkları arasında kardeşliği, iyi dostluk ilişkilerini bozmak isteyen güçler amaçlarına ulaşabilmek için ellerinden geleni ardlarına koymuyorlar. Sovyetler'e karşı kullanılmak üzere U-2 casusluk uçaklarını, şimdi de AWACS'ları topraklarımıza yerleştiren NATO'ya uyduluk politikası izliyorlar. "Yardım yardım" diye halkımızı iyice boyunduruk altına almak isteyen IMF'lere, Dünya Bankalarına ödün üstüne ödün veriyorlar. Tercüman gibi tekellerin sözcülüğünü yapan yayınlar sürekli anti-Sovyetizm kusuyorlar. Ne cunta içindeki NATO'cu generallerin çabası, ne Kemal Ilıcak'lar böylesi bir geleneğe sahip dostluğu baltalayabilirler. K.Atatürk ve V.I. Lenin'in başlatmış olduğu karşılıklı yarara dayanan işbirliği ve dostluk ilişkileri daha da geliştirilmelidir. Bu tarihsel günlemede halkımızın istemi budur. Tüm devrimcilerin görevi de bu saygıdeğer dostluğu savunmaları ve her zaman korumalarıdır.

---

(1) I.Spector-Sovyetler Birliği ve Müslüman Dünyası 1917-1956, s.39
(2) a.g.e. s. 39
(3) TBMM Zabıt Ceridesi c.18 s.11
(4) Olaylarla Türk Dış Politikası 1919-1973 s. 119

DİSK yöneticilerinin İstanbul'da halkımıza açıklaması :

"Bizler yurt dışında değil, Türkiye'deyiz. Sendika yöneticileri olarak üyelerimize karşı görevlerimiz var"

Milli Güvenlik Konseyi bir bildiri yayınlayarak, biz DISK üyesi sendika yöneticilerinin yurt dışında olduğumuzu öne sürdü. 5 Mart 1981'e kadar yurda dönüp sıkıyönetim makamlarına teslim olmazsak yurttaşlıktan çıkarılacağımızı açıkladı.

Oysa bizler Türkiye'de görevimizin başındayız. Milli Güvenlik Konseyi bizlerin yurt dışında olduğunu kanıtlayacak bir delil gösteremez. Bu nedenle zaten her türlü hukuksal temelden yoksun olan yeni yurttaşlık yasasına dayanılarak yurttaşlıktan çıkarılmamıza gidilebilmesi için hiç bir gerekçe yoktur.

Ama sıkıyönetim makamlarına teslim olmuyoruz. Bu hem bizim her insan gibi en doğal hakkımızdır, hem de yöneticisi olduğumuz sendikaların onbinlerce üyesinin bizleri seçerek, bize yüklediği görevleri yerine getirmek için bugünkü koşullarda da savaşımızı sürdürmemiz gerekiyor.

Sendikalarımız Milli Güvenlik Konseyi tarafından kapatılmış, yasal görevlerimiz inandırıcılıktan uzak gerekçelerle yasaklanmış, bir çok üyemiz ve arkadaşımız tutuklanmış, işten atılmıştır. Binlerce DISK üyesi sendikasız bırakılarak işverenlerin azgın sömürüsüne ve keyfi uygulamalarına teslim edilmiştir. DISK'in kapatılmasından, bir çok yöneticisinin tutuklanmasından, geçmişte uykularını kaçıran sendikalarımıza karşı açılan karalama kampanyasından ve sendikal hakların askıya alınmasından cesaret alan işverenler, işçiler üzerindeki sömürü ve baskılarını daha da arttırmak için, bu ekonomik bunalımın yüklerini işçilerin omuzlarına bindirmek için her yola başvuruyorlar. Aynı şekilde hükümet hem izleyegeldiği, işçilere kemerleri sıkturma politikasıyla, hem de çalışma yaşamına, toplu sözleşme düzenine yaptığı yoğun müdahalelerle işverenlerin bu girişimlerini son derece kolaylaştırıyor. Işçilerimizin yılların savaşımlarıyla elde ettiği kazanımlar bir bir ellerinden alınıyor.

Bizler bu durumda üyelerimizi, işçilerimizi yalnız bırakamayız. Onların bizlere verdikleri görevleri yerine getirmek için elimizden geleni yapmaktan vazgeçip sıkıyönetim makamlarına teslim olamayız. Her şeyden önce işçi sınıfına, onun haklı savaşımına karşı sorumluyuz. Üyelerimizin ekonomik, demokratik hakları için, sendikal hak ve özgürlükler için, işçilerin istemlerinin gerçekleştirilmesi için, onların bize verdikleri görevleri yerine getirinceye kadar savaşımımızı sürdüreceğiz. Bugün bir bir yitirilen haklar kolay elde edilmedi. Kanımız, canımız var bu hakların üzerinde.

Sıkıyönetim makamlarına güvenmiyoruz

Kaldı ki sıkıyönetim makamlarına da güvenmiyoruz. Bizlere yöneltilen suçlamaların asılsızlığını sıkıyönetim mahkemelerinde yansız bir yargılama ile ortaya çıkarma olanağı olduğuna inanmıyoruz. Çünkü bugün adli koğuşturmanın her aşamasında yoğun anti-demokratik, yasalarla bağdaşmayan uygulamaların süregeldiği kimse için bir sır değildir. Poliste, Maden-Iş Sendikası'nın avukatı Ahmet Feyzioğlu'nun Bursa'daki sorgulamasında olduğu gibi sonu ölümle biten işkenceler, gerçek dışı tutanaklara zorla imza attırma yöntemleri uygulanmaktadır. Sıkıyönetim savcı ve yargıçları üzerinde yoğun baskılar vardır. Her türlü yasa dışı eyleme katılmış, bunları örgütlemiş, sendika gelirlerini terör yuvalarına, MHP ve Ülkü Ocakları'na akıtmış MISK yöneticileri sorgusuz, sualsiz serbest bırakılırken, sıkıyönetim yargıçlarının DISK mensuplarının suçsuzluğunu gösterecek yolda aldıkları her karar üst makamların doğrudan müdahele ve baskıları ile bozulmaktadır. Haklarında suçlu olduklarını gösterecek kanıt olmadığı için salıverilen yüzlerce DISK yöneticisi ve üyesinin son olarak da Genel-Iş Sendikası'na ait matbaanın sorumlularının yukarıdan gelen emirlerle yeniden tutuklanmaları bunun en açık kanıtıdır. Değiştirilen askeri mahkemeler usul yasası savunma hakkını da yok etmiştir. Askeri cezaevlerindeki baskılar basına kadar yansımaktadır.

Bu nedenlerden dolayı suçsuzluğumuzu kanıtlamak için sıkıyönetim makamlarına teslim olmayı düşünmenin olanağı kalmamıştır. Kaldı ki bizlere, öteki DISK yöneticilerine yöneltilen suçlamaların mesnetsizliği tüm kamuoyunca çok iyi biliniyor.

Sendikalarımızın, bizlerin, üyelerimizin hiç bir faaliyeti sendikalar yasasının, öteki yasaların dışına çıkmış değildir. Her kararını bizi seçen işçilere, işçi temsilcilerine danışarak almışızdır. Her eylemimiz yalnızca işçi sınıfının çıkarlarını gözetmeyi amaçlamıştır.

Milli Güvenlik Konseyi üyleri, sıkıyönetim komutanları DISK sendikalarının yöneticilerini "sendika ağalığı" ile, üye aidatlarını, sendikaların tesis ve kuruluşlarını kendi çıkarlarına kullanmakla suçluyorlar. Her DISK üyesi sendikaları biraz tanıyan her yurttaş, bu suçlamaların gerçeklerle en küçük bir ilişkisi olmadığını çok iyi biliyor. Ama gerçek sendika ağaları aranıyorsa, Türk-Iş'in başındaki Özdemirlere, Erçeliklere, hükümette oturan Şidelere bakılmalıdır. Bunu yalnız biz değil, yüzbinlerce Türk-Iş üyesi biliyor, söylüyor.

Işçilerin cebindeki son kuruşa da göz diken işverenler, işçi haklarını tanımamakta inatla direnirken, sendikalarımızın yasaların tanıdığı hakları kullanarak greve çıkması bir suçmuş gibi gösterilmek isteniyor. Şimdi grevlerin yasaklanmasına, işçi ücretlerinin artmasının önlenmesine, sendikal hakların kaldırılmasına rağmen, ekonomik bunalımın tüm yoğunluğuyla sürmekte olması karşısında, ekonomik bunalımda, üretimin düşmesinde işçilerin, sendikaların, grevlerin hiç bir sorumluluğu olmadığı apaçık ortaya çıkıyor. Ancek ekonomik bunalımın gerçek sorumluları aranıyorsa, işverenlere, büyük tekelci sermayeye, yabancı şirket ve bankalara bakılmalıdır. Çünkü bunların karları artmaya hala devam ediyor.

Disk'in terörle ilişkisi yoktur

Sendikalarımızın terörle ilişkili gösterilme çabaları ise DISK'in şimdiye kadar her tür terörist eyleme en başta karşı çıkan çok iyi bilinen tutumunca yalanlanıyor. Terörle ilgili sendikacı aranıyorsa, sendika binalarını cephaneliğe dönüştüren, kiralık katil besleyen ve şimdi ellerini kollarını sallayarak ortada dolaşan MISK yöneticilerine, Türk Metal ve Çelik Iş yöneticilerine bakılmalıdır.

Tüm bu nedenlerden dolayı Milli Güvenlik Kurulu'nun teslim olmamız yolunda yaptığı çağrıya şöyle yanıt veriyoruz:

-Bizler yurt dışında değil, Türkiye'deyiz. Sendika yöneticileri olarak üyelerimize karşı görevlerimiz var. Işçi sınıfına, emekçi halkımıza karşı veremeyeceğimiz hiç bir hesabımız yoktur. Onun için bu koşullar gerçekleşmeden teslim olmayacağız.

-Faşist sendikalar dışındaki kapatılmış tüm sendikalar açılmalıdır.

-Sendikal hak ve özgürlükler eksiksiz sağlanmalıdır.

-Grevler üzerindeki yasak kaldırılmalı, sınırsız grev hakkı tanınmalıdır.

- Işçilerin gönüllü olarak sendikalarda birleşmesi, örgütlenmesi üzerindeki her türlü engel kaldırılmalıdır.

- Sendikaların işverenlerle dışardan hiç bir karışma olmaksızın toplu sözleşme yapabilmeleri, imzalanan sözleşmeleri özgürce yürütebilmeleri ve denetleyebilmeleri sağlanmalıdır.

- Sendikaların çalışmalarına, içişlerine, devlet müdahelesine son verilmeli, işçiler sendikalarını özgürce yönetebilmelidir.

- Işten çıkarmalara son verilmeli, işten çıkarılmış işçiler geri alınmalı, işverenlerin işçilerin ekonomik ve sosyal haklarına yönelik gözü dönmüş saldırıları durdurulmalıdır.

-Tutuklu sendikacılar ve demokratlar üzerindeki işkence ve baskılara son verilmeli, herkese adaletli bir yargı güvencesi sağlanmalıdır.

Bizim görevimiz sendikalı, sendikasız, DISK'li, Türk-Iş'li tüm işçilerin temel çıkarlarını dile getiren bu istemlerin gerçekleştirilmesi doğrultusunda çalışmaktır. Bunlar sağlanmadan teslim olmayı düşünmüyoruz. Yanıtımız budur.

Bugün biz işçiler, Türkiye işçi sınıfı güç bir dönemden geçiyoruz. DISK'li, Türk-Iş'li, sendikalı, sendikasız işçiler, en temel haklarımızın bir bir elimizden alındığını en açık biçimde görüyoruz. Ama eğer geçmişte birlik içinde olsaydık, ayrı ayrı sendikalara bölünmüş olmasaydık hak... böyle kolay kaptırır mıydık? Bugün h... işçinin, her sendikacının bundan ders çıkarması kaçınılmazdır. Birleşmeliyiz, sendikal birliği sağlamalıyız. Özgür birlik sendikalarını yaratmalıyız.

Eski ayrılıkları, anlaşmazlıkları bir yana bırakalım. Aramızdaki politik görüş ayrılıklarını, haklarımızı korumak için birleşmenin önüne bir engel yapmayalım. Bölünmüşlüğümüz yalnızca işverenlerin, işçi düşmanlarının işine yarıyor.

Sendikal birlik için ileri

Tek bir işçi bile sendikasız kalmamalıdır. DISK üyeleri beraberliğini korumalıdır. Üzerimizde oynanmak istenen oyunları ancak birlik içinde davrandığımız sürece boşa çıkartabiliriz. Türk-Iş üyesi işçilerle DISK üyesi işçiler sınıf kardeşleridir. Sınıf dayanışması onları ayıran duvarları yıkmalıdır. DISK üyeleri Türk-Iş'in başındaki uzlaşmacı, sağ kanat sendikacılara duydukları haklı tepkiyi, ancak Türk-Iş üyeleriyle kardeşçe birleşerek doğru bir kanala akıtabilirler. Türk Iş üyeleri, Türk-Iş sendikalarının her düzeydeki yöneticileri, DISK üyelerine, sendikalarına yönelik karalama kampanyalarını boşa çıkarmalı, bunun işçilerin birliğini önlemeyi amaçladığını göstermelidirler. Türk-Iş'in sağ kanat yöneticilerinin DISK üyelerine Türk-Iş sendikalarının kapılarını kapama oyunu bozulmalıdır.

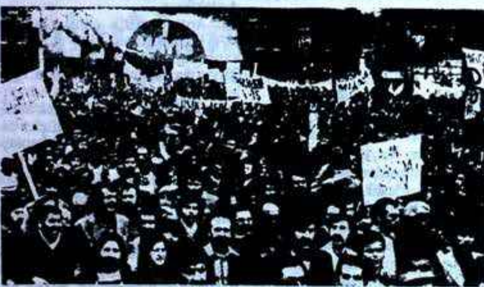
Tüm işçiler hep birlikte aşağıdan yukarı özgür birlik sendikaları yaratmak için seferber olmalıdır. Tüm işçileri birleştiren, işçilerin özgür yönetiminde işçi sınıfının haklarını koruyan sendikalar yaratalım. Hep birlikte bunun için çalışalım. Her olanaktan yararlanalım.

Soframızdaki tek dilim ekmeğe uzanan elleri kırmanın, sendikaları göstermelik duruma sokmak, sendikal hak ve özgürlükleri yalnızca kağıt üzerinde bırakmak isteyenlere karşı durmanın tek yolu budur! Biz demokratik sınıf ve yığın sendikacılığının ilkelerine sonuna kadar bağlı sendikacılar olarak geçmiş yılların derslerinden çıkarak tüm işçilere şöyle sesleniyoruz:

Birleşelim, sendikal birliğin önündeki engelleri yıkalım. Hep birlikte özgür birlik sendikaları yaratalım.

Üretim işçi sınıfının ellerindedir.

Yaşasın 1 Mayıs

Işçi sınıfının ve emekçilerin dayanışma ve savaş günü 1 Mayıs bayramı yaklaşıyor. Ülkemizde cunta 1 Mayıs bayramını "kaldırdı". Bu ve bunun gibi işçi sınıfı ve demokrasi güçlerine getirilen yasaklar, zorbalıklar tekelci burjuvazinin halkımızdan, işçi sınıfının haklı savaşından nasıl korktuğunu gösteriyor.

Ülkemizde 1 Mayıs, 51 yıllık yasak zinciri kırılarak 1976 yılında DISK'in çağrısı üzerine yarım milyona yakın emekçinin katılmasıyla kutlandı. Bu görkemli gösteri işçi sınıfı hareketinde ve demokrasi savaşımında bir dönüm noktası oldu. Kitlelerin kendi gücüne ve işçi sınıfının öncülüğüne olan güveni artarken, faşist tırmanışı ancak geniş kitle eylemlerinin durdurabileceği açıkça kanıtlanmış oldu. 1 Mayıs 76 kazanımının yol açtığı bu gelişim o zamanki gerici-faşist karması MC'yi geriletirken, anti-komünizmin etki alanını daraltmış ve işçi sınıfının öncü güçlerinin ve DISK'in etki alanını genişletmiştir.

1 Mayıs 1977 daha da görkemli oldu. DISK'in düzenlediği yürüyüş ve mitinge tüm ilerici kuruluşlar, Türk-Iş'e bağlı bir çok sendika yığınsal olarak katıldılar. Yüzbinlerce işçi, memur, öğretmen, öğrenci, sağlık personeli, sanatçı, yazar, esnaf *"Faşizme Geçit Yok!"* sloganıyla sokakları çınlattılar. Istanbul tam bir bayram günü yaşadı. DISK'in düzenlediği 1 Mayıs 77 gösterisi sömürüye ve faşist tırmanışa karşı ileri demokratik bir düzen için verilen savaşımda önemli bir noktayı oluşturmuştur. Bu şanlı gösteriye burjuvazi kanlı bir şekilde saldırdı. Miting yerine ateş açan MIT ve CIA ajanları 36 kişinin canice canına kıydılar. Ne ki bu kanlı saldırı da işçi sınıfının ve halkımızın savaş gücünü kıramadı. Işçi sınıfımız 1978 1 Mayıs'ını da şanına yaraşır bir şekilde kutladı.

1979-80 1 Mayısları sıkıyönetim koşulları altında kutlandı. Burjuvazi varlığından beri 1 Mayıs gösterilerine düşman tavır takınmıştır. 1 Mayıs'larda işçiler emekçiler burjuvazinin copu, silahlı birlikleri, tankı ile karşı karşıya gelmiştir. Ama en koyu zorbalık dönemleri bile işçi sınıfının bayramını yaratıcılıkla kutlamasını engelleyememiştir. "Milli Güvenlik Konseyi" 1 Mayıs'ı yasaklayarak halkımıza karşı saldırılarını sürdürüyor. Cunta içindeki ve dışındaki en gerici güçler böylesi uygulamalarla kendi geleceklerinden emin olmadıklarını ortaya koyuyorlar. 1 Mayıs'ı "tatil günlerini azaltmak" gerekçesi ile yasaklamanın sinsi bir paravana olduğunu halkımız biliyor. Halkımız yine bu yasağın arkasında NATO'culuğun, saldırgan Amerikan emperyalizminin planlarını uygulamak isteyenlerin olduğunu da biliyor.

1 Mayıs demokrasi güçlerine, insanların temel hak ve özgürlüklerine yapılan saldırılara karşı savaş günüdür. 1 Mayıs ekmek, iş, özgürlük ve barış için savaş günüdür.

Bugün Avrupa'da çalışan işçilerimiz de 1 Mayıs bayramına aktif ve yığınsal olarak katılacaklardır. DGB sendikalarının düzenleyeceği yürüyüşlerde işçilerimiz haklı istemlerini dile getirecekler. Ülkemizin içinde bulunduğu durum göz önüne alınırsa, Avrupa'da kutlanacak 1 Mayıs'ların önemi ortaya çıkar. 1 Mayıs 81'e tüm gücümüzle katılmalıyız.

Yaşasın işçi sınıfının ve emekçilerin birlik, savaşım ve dayanışma günü 1 Mayıs !

TKP'NIN 1 MAYIS BELGILERINDEN

* Yaşasın 1 Mayıs, işçi sınıfının birlik, savaşım ve dayanışma günü! 1 Mayıs yeniden işçi bayramı olarak resmi tatil olmalıdır!

* ABD yönetiminin barış ve yumuşama düşmanı anti-Sovyetik kampanyasını Türkiye'de kışkırtanlara karşı çıkalım! Sovyetler Birliği'nin barış önerilerine destek verelim! Dış politikada Amerikan emperyalistlerinin, NATO elebaşılarının peşinden sürüklenmeye son! Barışçı dış politika! Tüm komşularımızla dostluk ve işbirliği!

* Cuntanın anti-demokratik baskılarına, ordu içinde ve dışındaki en gerici, faşizm yanlısı güçlere karşı, bunların tüm demokrasi güçlerine yönelen anti-komünist kışkırtma kampanyalarına karşı demokratik hak ve özgürlükler için eylem birliği!

* Ilerici ve demokratlara, komünistlere, Kürt yurtseverlerine yönelik baskı ve işkencelere son! Terörün başı MHP yöneticilerinden, onlarla işbirliği yapan AP yöneticilerinden hesap sorulsun! Faşistlerin ordu içindeki suç ortakları açığa çıkarılsın! 1 Mayıs 1977 kırımının suçluları cezalandırılsın! DISK yargılanamaz! Baştürk ve öteki sendikacılara, tüm demokrat tutuklulara özgürlük!

* Ücretlerin, maaşların, taban fiyatlarının kısılmasına, halkın satınalma gücünün düşürülmesine, işten çıkarmalara karşı savaş! Tekellerin bütçeyi ve KIT'leri yağmalamasına son! Emperyalistlere avuç açmaya, NATO'nun dayattığı askersel harcamalara son! Vergi yükü, bunalımın faturası tekellere, büyük toprak sahiplerine, vurguncu tüccara! Halka iş, ekmek, toprak!

* Işçi haklarına, sendikal özgürlüklere yönelik saldırılara karşı, DISK'li, Türk-Iş'li, sendikasız tüm işçilerin gönüllü sendikal birliği! Tekellerin saldırısına, hükümetin işçi düşmanı uygulamalarına karşı Türk-Iş'in savaşım gücünü arttıralım! Sınırsız grev, özgür sözleşme ve sendikalaşma hakkı!

* Yurtsever er, assubay ve subaylar! Ordunun dışta emperyalist serüvenlere, içte emekçi halka yönelen zorbalıklara araç edilmesine karşı, NATO komutasında olmayan ulusal ordudan yana çıkın!

* Işsizliğin, pahalılığın, faşist tehlikenin, ulusal baskının kökünün kazınması için bağımsızlık ve demokrasi için emperyalizme ve tekellere karşı tüm ulusal demokratik güçlerin cephe birliği!

* Sosyalist ülkelerle, emperyalizme karşı ulusal ve sosyal bağımsızlık savaşıveren tüm halklarla dayanışma!

* Sosyalist ülkelerle, emperyalizme karşı ulusal ve sosyal bağımsızlık için savaşım veren tüm halklarla dayanışma! Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!

TKP MK Genel Sekreteri I. Bilen'in TKP'nin Sesi Radyosu'na verdiği demeç

TKP'nin Sesi Radyosu'ndan

TKP SBKP'nin barış önerilerini vargücüyle destekliyor

-SBKP'nin XXVI. Kongresi Sovyet halkına, dünya halklarına neler getiriyor?

-SBKP'nin XXVI. Kongresi günümüzün tarihsel, uluslararası en önemli olayıdır. 17 milyonluk komünist partisinin görkemli Kongresiydi. Böylesi bir Lenincі orduyu temsil ediyordu.

XXVI. Kongre'nin, bu büyük forumun düzenlenişi, L.I. Brejnev yoldaşın Leninizme dayalı, onu yaratıcı bir ustalıkla geliştiren raporu Kongre'de delegelerin konuşmaları Sovyet insanlarının yarına daha

SBKP'nin 26.Kongre'sinde L.I.Brejnev konuşurken

büyük bir güvenle, Leninci bir inançla baktıklarını ortaya koydu.

SBKP'nin saygınlığı

Kongre, Sovyet toplumunda, komünizm kuruculuğunda, ekonominin, kültürün yaşamın her dalında Komünist Partisi'nin Leninci yöneticilik rolünü, onun başı çeken güç olduğunu bir kez daha sergiledi. Partinin son Leninci birliği partiyle halk arasındaki yıkılmaz birlik dimdik duruyor. Bu olay, bu etken Sovyet topluluğunun en büyük güç kaynağıdır. SBKP'ye, onun Leninci yöneticilerine, en sert deneylerden geçmiş liderlerine, partili, partisiz tüm Sovyet insanlarının büyük saygı ve sevgisi, Kongre'nin içinde ve dışında, fabrikalarda, tüm her yerde büyük bir coşkuyla kendisini açığa vuruyor. Sovyet halklarının, tüm cumhuriyetlerinin Leninci partinin çevresinde sımsıkı yumak olması, komünizm yolundaki başarıların, büyük kazanımların, genliğin, Sovyet demokrasisinin gür gelişmesinin güçlü bir etkenidir.

TKP barış önerilerini destekliyor

XXVI. Kongre'ye 109 ülkeden 123 delegasyon katıldı. Böylece proletarya enternasyonalizmi ülküsünü Kongre en somut bir biçimde bir kez daha canlandırdı.

Böylesi bir foruma TKP'nin bir delegasyonla katılması partimiz için, özellikle bugünkü savaşım koşullarında işçi sınıfımız için, halkımız için çok büyük bir önem taşımaktadır. Böylesi bir foruma katılma partimiz için değer biçilemeyecek yüce bir onurdur.

Bu Kongre, uluslararası komünist hareketin, ulusal bağımsızlık ve kurtuluş hareketlerinin daha da gelişip güçlendiğini gösterdi. O, bu hareketlerin ana çevrenine yeni bir genişlik getirdi.

Kongre çalışmalarında SBKP'nin uluslararası ilişkilerde izlediği politikaya çok önemli, çok büyük bir yer verdi. Dünya sosyalist sisteminin, bu ülkeler arasındaki Leninci ilkelere dayalı dayanışmanın daha güçlendirilmesi üzerinde durdu. Emperyalizmin, sömürgeciliğin, gericiliğin boyunduruğundan kurtulmuş ülkelerin bağımsızlığının biteviye güçlendirilmesi dile getirildi.

L.I. Brejnev yoldaş, raporunun daha başında, bir olayı kalın çizgilerle vurguladı: *"Bugün uluslararası planda partimiz için, halkımız için, gezegenimiz halkları için barışı korumak sorunundan daha önemli hiç bir sorun yoktur"* dedi.

Bu Kongre, uluslararası gelişmeleri derinlemesine etkileyecektir. Barışı koruma, yumuşamayı sürdürme yolunda Kongre'nin getirdiği yeni önerilerin dünya kamuoyunda derin ilgiler uyandırmış olması bunu gösteriyor. TKP bu önerileri vargücüyle destekliyor.

Dünyamızda, politik alanda, birbirine aykırı savaşım içinde olan iki eğilim, iki ayrı rota vardır. Birisi, silahlanma yarışını gemlemek, durdurmak, silahları azaltmak, toplu insan kırma silahlarını kaldırtmak, yoketmek, barışı güçlendirmek, yumuşamayı sürdürmek, halkların egemenlik ve özgürlük haklarını savunmak eğilimidir. Bu savaşımın, bu eğilimin başını Sovyetler Birliği çekiyor. Bu rotayı, hep birlikte, sosyalist ülkeler topluluğu, bu devletler izliyor.

Ötekisi, yumuşamayı baltalıyor, silahlanma yarışını arttırıyor, gerginliği sertleştiriyor, çatışmaları kızıştırıyor, yer yer yeni savaş ocakları, yeni çıban başları koparmaya çalışıyor. Bu eğilimin başını yayılmacı Amerikan emperyalizmi, onun militarist, insanlık düşmanı, en gerici çevreleri çekiyor. Bu çevreler, başka halkların içişlerine kabaca karışıyor, ulusal kurtuluş ve bağımsızlık savaşlarını barbarca ezmek yolundan yürüyor. Bu zorbalar Batı Avrupa'ya, NATO ülkelerine orta menzilli yeni atom füzeleri yerleştiriyor. Bu ülkelere Nötron bombasını dayatıyor. Amerikan hükümeti, gelecek yıl için, silahlama harcamalarını % 20 oranında arttırıyor, 220 milyar dolara çıkarıyor. NATO'nun Amerikalı Başkomutanı Rogers, tüm NATO ülkeleri devletlerinin bütçelerinde silahlanma harcamalarını daha yüksek ölçülerde arttırmalarını istedi.

Türkiye üzerindeki tehlikeler

Yayılmacı Amerikan emperyalist çevreleri, Reagan hükümeti Basra Körfezi'ne yığınak yapıyor. Hint Okyanusu'ndan, Kızıldeniz'den ta Doğu Akdeniz'e, Türkiye toprakları içinde, tüm bu bölgede hem yeni saldırı üsleri kuruyor, hem eskilerini daha da yeni silahlarla donatıyor.

Emperyalist çevrelerin bu eğilimi, ülkemiz NATO'ya bağlı olduğu için, NATO'nun ileri karakolu olma rolü ülkemize dayatıldığı için, anayurdumuzun bir atom cehenneminde kül olma tehlikesini doğuruyor. Halkımız askersel bir diktatörlük altında ezildiği için, bu tehlikeye karşı savaşmak, barışı savunmak olanakları, özgürlüğü son derece kısıtlandığı için, bu bağımlılık Türkiye üzerinde daha da yıkıcı sonuçlar doğurabilecektir.

-SBKP'nin XXVI. Kongresi'nin Türkiye açısından, halkımız açısından önemi nedir?

- Bu sorunuzu yeni, somut olayları ele alıp yanıtlayalım.

Geçtiğimiz ay, Doğu illerimizde, Sovyet sınırları boyunca NATO birliklerinin, indirmeli savaş manevraları yapıldı. Bu emperyalist gövde gösterisi tam da XXVI. Kongre'nin ön günlerinde oldu. Bu bir rastlantı sayılamaz. Sonra, Sovyetler daha önceleri Kafkasya'da yaptıkları ordu manevralarına, gözlemci konuk olarak Türkiye'den silahlı kuvvetlerin temsilcilerini çağırdı. Onlar da katıldılar, bu manevraları gördüler. Ama Amerikan, Ingiliz, Batı Alman, Italyan savaş birliklerini Sarıkamışlara, Pasin ovalarına, Palandökenlere getirenler, Sovyet subaylarını şimdiye kadar olduğu gibi bu kez de bu manevralara çağırmadılar. Bu tutum komşumuz Sovyetler Birliği'nin iyi niyetli, barışçı tutumuyla çelişiyor.

XXVI. Kongre'de L.I. Brejnev yoldaş NATO üyeleriyle karşılıklı güven verici adımlar atılması yolundaki önerisini yineledi, daha da genişletti. Bunun tüm Avrupa'yı içine alabileceğini vurguladı. Bu yapıcı öneri, özellikle Türkiye'nin

Bundan 60 yıl önce Türkiye Hükümeti ile Sovyetler Birliği arasında „Moskova Anlaşması" imzalanırken

ulusal güvenliği için, halkımızın geleceği için büyük önem taşıyor.

Bundan başka Sovyetler Birliği topraklarında atom silahları bulundurmayan ülkelere karşı bu silahı kullanmayacağını bir kaç kez açıklamıştır. Isteyen tüm ülkelerle saldırmazlık ve dostluk anlaşması bağlamaya hazır olduğunu duyurmuştur. Bu önerileri Türkiye'ye de yapmıştır.

Türk-Sovyet ilişkileri

Büyük komşumuzun bu barış ve dostluk önerileri, emperyalizmin diline doladığı ve yaydığı "Sovyet tehlikesi„ yalanını kökünden çürüten en somut ve pratik olgulardır. Üstelik, General Evren'in genel kurmay başkanlığı sırasında, o zamanki başbakan Sovyetler Birliği'nden ülkemize yönelik bir tehlike gelmediğini açıkça belirtmiştir.

Yine o dönemde komşumuz Sovyetler Birliği ile Türkiye arasında imzalanmış bir politik belge vardır. XXVI. Kongre'de Sovyetler Birliği'nin Türkiye ile iyi komşuluk ilişkilerini daha da geliştirmek istediği bir kez daha açıklandı.

Durum böyle iken Pentagon topraklarımızı emperyalist çıkarlar doğrultusunda kullanmak çabalarını yoğunlaştırıyor. ABD emperyalistleri, daha önceleri, Incirlik'ten U-2 casusluk uçaklarını kaldırıyordu. Şimdi bu uçakların daha modern biçimi olan AWACS uçağını Konya'ya yerleştiriyor. NATO egemen çevreleri Türkiye'yi daha da silahlanmaya, ağır askersel harcamalara zorluyor. Böylesi bir rotaya yelken açmak, ulusal çıkarları hiçe saymak, emperyalizmin anayurdumuzu yıkıma sürüklemesine boyun eğmektir.

Buna karşılık komşumuz Sovyetler Birliği'nin barış programını dikkate almak halkımızın yararına, ulusal bağımsızlık ve güvenliğimizin çıkarınadır.

Erkteki generaller "Atatürkçüyüz" diyorlar. Emperyalist dayatmalara boyun eğmek, ne Atatürkçülükle, ne ulusal onurla hiç bir zaman bağdaşmaz. Atatürk, ülkemize dalan emperyalist sürülerine karşı ulusal bağımsızlık ve ulusal egemenlik için, ulusal onuru emperyalistlerin çizmeleri altında çiğnetmemek için savaştı. Tüm halkımızın bu savaşına komuta etti. Bundan ötürü yurtsever bir başkomutandı.

Atatürk, ulusal kurtuluş savaşının ölüm-kalım günlerinde, Lenin'e, genç Sovyet devletine başvurdu. Türkiye ile Sovyetler Birliği arasındaki dostluk ilişkileri böylesi bir hava içinde, çetin koşullarda kuruldu. 16 Mart 1921 yılında Türkiye'yle Sovyetler Birliği arasında emperyalistlerin ve iç gericiliğin tüm provokasyonlarına karşın "Dostluk ve Kardeşlik Anlaşması" bağladı. Bunu Birinci Büyük Millet Meclisi büyük bir coşkuyla onayladı. Bu belge, bu tarihsel olay, ulusal kurtuluş savaşımızın utkuya ulaşmasında en büyük bir güc kaynağı oldu.

Atatürk, o günlerde Meclis'te şunu dedi: *"Biz Rusya'nın dostuyuz. Çünkü bizim ulusal haklarımızı her devletten önce tanıyan ve bu haklarımıza saygı gösteren devlet Rusya'dır."*

Bu olayı hiç kimse unutturamaz. Bu tarihsel anlaşmanın 60. yıldönümü geldi çattı. Bu günleme, komünistler için, işçi sınıfı için, halkımız için, tüm yurtseverler için kutsaldır. Sovyetler Birliği Türkiye halkına dost elini bir uzattı ve onu bir daha geri çekmedi.

Türkiye Cumhuriyeti 60 yıldır Sovyetler'le sınır kesmece, yanyana yaşayıp gidiyor. Sovyetler, ulusal kurtuluş savaşımıza parayla, silahla, her şeyle yardım etti. Sonra, ekonomimizin, endüstrinin kalkınmasına, özellikle ağır endüstrimizin gelişmesine biteviye destek oldu. Hak eşitliğine, ulusal çıkarlarımıza, karşılıklı yarara dayanan ilkeler üzerinde kurulmuş bir yardımdır bu. Sovyetler, bu yardımlara karşılık, hiç bir zaman ulusal onurumuzu kıracak, onu zedeleyecek hiç bir politik koşul ileri sürmedi.

XXVI. Kongre'nin hemen ardından, bir Sovyet delegasyonu, karşılıklı anlaşma çerçevesinde, Ankara'ya geldi. Bu delegasyon, Sovyetler'in kurmuş oldukları ağır endüstri işletmeleri daha önce Iskenderun Demir Çelik'te olduğu gibi, Seydişehir alüminyum tesisleri, Izmir Aliağa petrol rafinerisini genişletmek önerilerini getirmiştir. Başka yeni, ağır endüstri dallarının geliştirilmesi, kurulması planları da vardır. Bütün endrüstrileşme yardımları uzun süreli en ucuz kredilere dayanıyor. Bu doğrultuda yeni bir anlaşma imzalandı.

Iki ayrı dünya

Buna karşılık memleketi haraca bağlayan yerli ve yabancı tekeller IMF, Dünya Bankası gibi emperyalist merkezler, Türkiye'nin içinde bulunduğu derin ekonomik bunalımın baş sorumlusudur. Emperyalizme bağımlılık ve tekelleşme halkımızın sırtına enflasyonu, işsizliği, yoksulluğu biteviye yüklüyor. Askersel diktatörlük altında başlıca demokratik hak ve özgürlüklerin ortadan kaldırılması işçi sınıfının, emekçilerin sırtına bunalımın yükünün daha amansızca bindirilmesine yol açıyor.

Iki ayrı dünya. Birbirine aykırı iki eğilim. Bu gerçekler hiç bir şeyle halkımızın gözlerinden gizlenemez. Gerici, tekelci basın gerçekleri, olayları tepetakla ediyor. Anti-Sovyetizmi, anti-komünizmi körüklüyorlar. Türkiye üzerinde, sağduyulu kimi devlet adamları üzerindeki Washington'un baskılarını perdelemek istiyorlar. Amerikan emperyalizminin, NATO elebaşılarının, yumuşamayı baltalama, barışı torpilleme çabalarını Türkiye'de gerici, halk düşmanı politika izleyen çevreler, gerici basın böyle destekliyor.

Anti-Sovyetik çıkışlar yapan NATO üniformalı Güneral, Amerikancı Kırca gibileri arkasını cunta içinde ve dışındaki en gerici öğelere dayıyor. Bu çevrelerin emperyalist baskılara paralel olarak aktifleşmesi, ilerici, yurtsever güçler üstünde sert baskıların yoğunlaşmasına yol açıyor. Ilerici partilerin yöneticilerine, DISK ve sınıf sendikalarının, ilerici gençlik ve kadın hareketinin, barış hareketinin yöneticilerine, ilerici yayıncılara karşı sürdürülen anti-demokratik koğuşturma ve yargılama işlemleri, artan tutuklamalar, dünya kamuoyuna yansıyan yaygın işkence olayları bu baskıları açık örnekleridir. Işçi sınıfı, halkımız emperyalizme, NATO'ya bağımlılığa, iç gericiliğe, askersel diktatörlüğün demokrasi güçlerine yönelik bu sert baskılarına karşı bir savaş veriyor.

Günümüzün en büyük olayı

Emperyalizm yeniden dünyayı, hem de Avrupa'nın göbeğinden ateşe verme yolunu izliyor. Sovyetler Birliği, dünya sosyalist sistemi bu gidişe karşı yumuşamayı sürdürme, barışı güçlendirme politikasıyla çıkıyor. SBKP'nin XXVI. Kongresi bu yolda halklara, dünyamıza yeni bir barış programı sunuyor.

Bu Kongre günümüzün en büyük olayıdır.

TKP MK Genel Sekreteri I.Bilen'in BKP'nin 12. Kongresinde yaptığı konuşma:

«Türkiye ilerici güçleri Bulgar halkının başarılarından kıvanç duyuyor»

Aşağıda Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi Genel Sekreteri I. Bilen'in Bulgaristan Komünist Partisi'nin XII. Kongresi'ni selamlama mesajını veriyoruz:

Çok değerli yoldaşlar,

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi adına, Türkiye işçi sınıfı ve tüm emekçileri adına, kardeş Bulgaristan Komünist Partisi'nin XII. Kongresi'ni en içten duygularla selamlarım.

Türkiye komünistleri için BKP' nin her zaman özel bir yeri olmuştur. Iki kardeş parti arasında çok eskiden gelen köklü kardeşlik bağları vardır. BKP'nin zengin tarihsel deneyiminden çıkarılan dersler, Türkiye komünistlerinin savaşımı açısından her zaman büyük önem taşımıştır.

Bulgaristan Halk Cumhuriyeti bugün BKP'nin önderliğinde gelişmiş sosyalist toplum kuruculuğunda sağlam adımlarla ilerliyor. Todor Jivkov yoldaşın Kongre'ye sunduğu rapor bu yoldaki gelişmeleri gözler önüne serdi. Türkiye komünistleri ve tüm ilerici güçler kardeş Bulgar halkının başarılarından kıvanç duyuyor. Yedinci Beş Yıllık Plan'ın başarıyla gerçekleşmesi, halkın maddesel ve tinsel genliğinin yükseltilmesi, sosyalist Bulgaristan'ın her alanda ilerlemesi, Bulgar komünistlerinin önlerine koydukları görevleri başarıyla yerine getirdiklerini gösteriyor.

Bulgaristan Halk Cumhuriyeti' nin varlığı ve gelişmesi, onun ayrılmaz bir parçası olduğu dünya sosyalist sisteminin gücünün ve etkinliğinin artmasına büyük katkılarda bulunuyor. BKP'nin SBKP ile sıkı kardeşlik ilişkilerini dış politikasına temel taşı yapmış olması proletarya ve sosyalist enternasyonalizmi ilkelerine bağlılığı, bunda belirleyici bir rol oynuyor,

Değerli yoldaşlar,

Kısa bir süre önce toplanan SBKP'nin XXVI. Kongresi dünya halklarının barış savaşımında yeni bir kilometre taşı oldu. Saldırgan emperyalist çevrelerin barış düşmanı etkinliklerini olağanüstü arttırdıkları bir dönemde, Sovyetler Birliği adına Brejnev yoldaşın getirdiği yapıcı barış önerileri, Sovyetler Birliğ'nin dünya barışının kalesi olduğunu bir kez daha kanıtladı.

Bugün emperyalizmin en saldırgan çevreleri, başta ABD emperyalizmi sosyalist ülkelerle çatışma, askersel üstünlük sağlama politikasına hız veriyor. O, tarihi geriye, soğuk savaş dönemine çevirmeye çalışıyor. Yayılmacı ABD emperyalist çevreleri bölgemiz Ortadoğu'ya yönelik biçimde NATO'nun etki alanını daha genişletmek istiyorlar. Pekin yönetiminin emperyalizmle artan askersel işbirliği barışı tehlikeye atan başka bir etken oluşturuyor. Saldırgan emperyalist çevreler bir çok ülkede halkların ulusal ve sosyal kurtuluş savaşımına karşı bu ülkelerin iç işlerine silahla karışma yolunda yürüyorlar.

Öteki sosyalist ülkelerle birlikte Bulgaristan Halk Cumhuriyeti'nin aktif barışçı dış politikası dünyada ve Avrupa'da, özellikle Balkanlar' da yumuşama ve işbirliğini geliştirme yolundaki ardıcıl çabaları, dünya barışı için büyük tehlikelerin ortaya çıktığı bu dönemde büyük önem taşıyor.

Bulgaristan Halk Cumhuriyeti bugün Balkanlar'da barış ve güvenliğin kalesidir. Sosyalist Bulgaristan Balkan yarımadasında barış ve güvenlik, işbirliği yolunda gerçekleşen olumlu değişikliklerin tümünde yapıcı bir işlev görmüştür.

Değerli yoldaşlar,

Amerikan emperyalizminin bölgemizde yoğunlaşan hegemonyacı girişimleri ve ülkemizin içinde bulunduğu derin bunalım koşullarında iki Balkan ülkesi olan Bulgaristan Halk Cumhuriyeti ile Türkiye arasındaki iyi komşuluk ve işbirliği ilişkileri, bu ilişkilerin daha da gelişmesi büyük önem taşıyor. TKP kapı komşu iki ülke, iki halk arasındaki dostluğun gelişmesinden yana aktif çaba harcıyor, bu ilişkilerin gelişmesine karşı emperyalizmin kışkırttığı gericiliğin girişimlerine, dostluğu baltalama çabalarına tüm gücüyle karşı çıkıyor. Bulgaristan ve Türkiye arasındaki dostluk yalnızca iki ülkenin çıkarları için değil bölgede barış ve güvenlik açısından da büyük önem taşıyor.

TKP'nin Sesi Radyosu'ndan

Partimiz, ülkemizi gerilikten ve bunalımdan kurtarmanın ve halkın yaşama ve çalışma koşullarını iyileştirmenin temel koşulunun, emperyalizmin ve işbirlikçi tekellerin, büyük toprak sahiplerinin ekonomik ve politik yaşamdaki egemenliklerine son vermek olduğunu savunuyor.

Partimiz emperyalizmin ülkemize dayattığı baskılara, ağır askersel yüklere son vermenin en temel koşulunun NATO'dan çıkmak, Amerikan üslerini kaldırmak ve ikili kölelik anlaşmalarını yırtmak olduğunu savunuyor. Bölgemizde ve dünyada barış ve güvenliğin ayakta durması için savaşıyor.

Türkiye'deki askersel rejimin önlemleri "sol" terörizmin ve bir ölçüde neo-faşist Milliyetçi Hareket Partisi'nin etkinliğini sınırladı. Öte yandan işçi sınıfının parti ve örgütlerine, demokrasi güçlerine karşı yoğun bir baskı uygulanıyor. Türkiye'de ilerici güçler, özellikle sınıf sendikacıları, son yılların en büyük tutuklama, yığınsal işkence ve baskılara uğramaktadır.

Bu baskılar ve başlıca demokratik hak ve özgürlüklerin kaldırılmış olması, objektif olarak, en gerici güçlerin konumlarını güçlendiriyor. Bugün bunların aktifliği artıyor. Bu durum ülkemizi yeni tehlikelerle karşı karşıya bırakıyor: Dışta emperyalist serüvenlere sürüklemek, içte bir avuç tekelcinin çıkarları için, emekçilerin çok daha amansızca ezilmesi, ekonominin emperyalist tekellere daha sıkı bağlanması, neo-faşist güçlerin konumlarını yeniden güçlendirmesi gibi..

TKP, ülkemizin tüm ulusal demokratik güçlerini, emperyalizmin, gericiliğin konumlarını zayıflatmak ve demokrasiye yönelmek için eylem birliğine çağırıyor.

Değerli yoldaşlar,

Dimitrof'un partisi BKP ile TKP arasında köklü bir tarihsel temeli olan kardeşlik bağlarının gelecekte de Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmi temelleri üzerinde güçleneceğine inanıyoruz.

TKP, BKP'nin XII. Kongresi'ne çalışmalarında büyük başarılar diler.

Yaşasın Leninci BKP !

Yaşasın Bulgaristan Halk Cumhuriyeti !

Yaşasin Marksizm-Leninizm, proletarya enternasyonalizmi !

Bulgaristan Komünist Partisi'nin 12. Kongresi Sofya'da yapıldı

BKP'nin Kongresinde I.Bilen de bir konuşma yaptı

31 Mart 1981 günü Sofya'da Bulgaristan Komünist Partisi'nin 12. Kongresi başladı. Kongre'ye bir konuşma ile açan BKP Merkez Komitesi 1. Sekreteri Todor Jivkov sosyalizmin Bulgaristan'a neler kazandırdığını anlattı. Jivkov, konuşmasında bugün 1939 Bulgaristanı'nın 1 yılda ürettiği endüstri ürünlerini 3 günde ürettiklerini ve ulusal gelirin son on yılda iki katına çıktığını belirtti.

Günümüzde gerginleşen uluslararası koşullarda Sovyetler Birliği Komünist Partisi'nin barış programının desteklenmesinin başta gelen görev olduğunu belirten Todor Jivkov *"barış savaşımına ara verilemez"* dedi.

12. Kongre'ye 825 bin üyeden oluşan BKP'den 1668 delege katıldı. Kongre'ye katılan çok sayıda yabancı delegasyon arasında TKP delegasyonu adına TKP Merkez Komitesi Genel Sekreteri I. Bilen de bir konuşma yaptı.

1975-1980 yılları arasında yapılan çalışmaları içeren Merkez Komitesi raporunu okuyan T. Jivkov, bu son beş yılda Bulgaristan tarihindeki sosyal-ekonomik ve kültürel açıdan en hızlı gelişmenin kaydedildiğini söyledi.

"Bulgaristan Halk Cumhuriyeti sosyalist topluluğun güvenilir bir parçası olarak kalacaktır" diyen Jivkov, Balkanlar'ın istikrarlı bir barış bölgesi olabilmesi için Bulgaristan'ın tüm gücüyle çalışacağını sözlerine ekledi. Bunun için komşularıyla iyi ilişkilerin sürdürüleceğini belirtti.

Bilindiği gibi Bulgaristan Türkiye'nin elektrik enerjisi gereksiniminin bir kısmını karşılamaktadır. Bulgaristan Halk Cumhuriyeti ile olan ekonomik ve iyi komşuluk ilişkilerimizin geliştirilmesi sadece ülke ekonomimize değil, bölgemiz barışının çıkarlarına uygundur.

Çekoslovakya Komünist Partisi'nin 16. Kongresi Prag'da yapıldı

Bu yıl yapılan bir çok komünist ve işçi partileri kongrelerinden Çekoslovakya Komünist Partisi'nin 16. Kongresi uluslararası alanda büyük yankı buldu. 6-10 Nisan 1981 tarihlerinde Prag'da yapılan Kongre'ye 1450 parti delegesi ve 102 yabancı delegasyon katıldı. Kongre'ye katılan TKP delegasyonu temsilcisi de bir konuşma yaptı.

ÇKP'nin 16. Kongresi'nin en önemli yanlarından biri de bu forumda sosyalist ülkeler topluluğunun birliğinin güçlendirilmesi ve diğer anti-emperyalist hareketlerle olan dayanışmanın vurgulanması idi.

Kongre dolayısıyla SBKP adına Prag' a gelen L.I. Brejnev orada da dünya barışının korunması için SBKP'nin 26.Kongresi'nde yaptığı önerileri tekrarladı ve batılı ülkeleri bu konuda işbirliğine çağırdı. Ayrıca Brejnev Polonya'ya karşı güdülen emperyalist iç işlerine karışma politikasını sert bir dille eleştirdi.

ÇKP Merkez Komitesi raporunu okuyan Genel Sekreter Gustav Husak yaptığı konuşmasında tüm uluslararası zor koşullara karşın Çekoslovakya'nın son beş yılda büyük atılımlar yaptığını söyledi. Örneğin Çekoslovakya'da ulusal gelir 1980 yılında 1975'e nazaran yüzde 20 artmış durumda olduğunu belirtti. ÇKP'nin barış ve silahsızlanma politikasını kendisine bayrak edindiğini söyleyen Husak, Kongre sonunda oybirliği ile tekrar Genel Sekreterlik'e seçildi.

Burdur'da neler oluyor ?

Döviz soygunuyla anti-komünizm atbaşı gidiyor

11 bin DM karşılığında askerlik yapan gençlerimiz, çalıştıkları dış ülkelere tekrar döndüler. Dönenler, Burdur'da kendilerine bol bol anti-komünizm, anti-Sovyetizm yapıldığını, bazı gençlerinse satın alınıp çalıştıkları ülkelerdeki işçilerimiz arasında ajan yapılmaya zorlandıklarını anlatıyorlar. F.Almanya'dan gazetemize yazan bir okurumuz şöyle anlatıyor:

"...Özellikle Ankara'dan gönderilen MIT görevlisi Kurmay Binbaşı Yalçın Şatıroğlu uzun uzun seminerler yaptı. Yurt dışındaki işçilerimizin yayın organı Kurtuluş'u, FIDEF yayınlarını ve bazı ilerici organları, afişleri sergileyerek "bunların propagandasına kanmayın" dedi. FIDEF ve diğer demokratik örgütlere "bölücü" diyerek saldırdı. "Bunlara karşı dikkat edin, bunların bir çoğu komünisttir. Biz biliyoruz. Geldiğiniz ülkelerde bunlarla ortak çalışan bir takım güçler TKP'nin serbest çalışmasını isteyebilirler. Bunlara karşı yurttaşlarımızı uyarın. Çünkü TKP'nin serbest olması çok tehlikelidir. Bunlar zenginlik ve fakirlik edebiyatı yaparak yol alabilirler. Bir ülkenin elbette zengini fakiri olacaktır. Her ülkede yok mudur? Ama onlar bunu istismar ederek Sovyet Rusya'nın Akdeniz'e inmesini sağlayacaklardır."

Işte böyle konuştu gerici Şatıroğlu."

Bu yıl Haziran ayında paralı askerlik yapmaya gidecek olan gençlerimiz bu Binbaşı'nın adını bellemelidirler: Beyin yıkayan Yalçın Şatıroğlu.

Nedir Şatıroğlu ve onun gibilerinin derdi? Onlara askerlik çağına gelen gençlerimizin 11 bin veya 22 bin DM' ını almak yetmiyor mu? Bu gençlerimiz 1980 yılında hem askerlik yapıp hem de 1 milyar 300 milyon TL'lık para yatırdılar. Askerde onlardan zorla alınan bağışlar, DM karşılığında satılan arsalar da cabası. Işten olma tehlikesini göze alıp Burdur'a giden gençlerimize bu soygunu unutturmak, onları anti-komünizm ve anti-Sovyetizm yöntemiyle başka tarafa çekmeye çalışıyorlar. Bunların Kurtuluş Gazetesi'ne, FIDEF'e ve diğer ilerici örgütlere yaptıkları saldırılar uşaklığını ettikleri tekelci burjuvazi ve ABD emperyalizminin görüşleridir. Onlar Sovyetler Birliği'nin Türkiye'yi tehdit ettiğini iddia ederek güneşi balçıkla sıvamaya çalışıyorlar. Boşuna uğraşıyorlar. Sovyetler Birliği'nin karagün dostumuz olduğunu ülkemizde iyi niyetli tüm insanlar biliyorlar.

Ordu içindeki gerici-faşist güçlerin askere gidenlerin beynini yıkama, onları daha fazla soyma hesaplarını boşa çıkaralım. Işçi çıkarlarını savunan örgütlere ve yayınlara saldıranlarını iyi tanıyalım. Bu güçleri geriletmek tüm yurtseverlerin önünde duran en önemli görevdir.

İşkencecileri tanıyalım !

Cuntanın işkence olaylarının sistematik olmadığı şeklindeki açıklamalarına karşın burjuva basınında bile konuyla ilgili haberler çıkıyor. Bu arada Ecevit'in çıkarttığı *"Arayış"* Dergisi de işkence olaylarından bahsettiği için toplatıldı. Ecevit sorguya çekildi.

4 Ekim 1978'de Istanbul'da belediye otobüsünü yanındaki iki kişi ile birlikte kaçırarak 3 öğrenciyi kurşuna dizmekten idam cezasına çarptırılan faşist Cengiz Ayhan olayı planlayanların adlarını tek tek itiraf etti. Hepsi de faşist ÜGD'nin ileri gelenleri. Yine faşist Cengiz Ayhan mahkemede, kendisine konuşmaması için cezaevinde işkence yapıldığını belirtti ve işkencecilerin adlarını tek tek verdi. Hasan Yeşildağ (Üsküdar ÜGD Başkanı) ve Ali Bilinir adlarındaki bu iki işkenceci de gerçek teröristlerin açığa çıkmaması için işkence yapıyorlar.

ATILIM'ın Nisan 81 sayısındaki *Işkence Yaygın ve Sistemlidir* adlı yazıyı aşağıda veriyoruz:

ADANA-Işkence yeri: Adana Kapalı Cezaevi. Işkencecibaşı: Bir binbaşı, emniyet amiri Oral Çığ, başkomiser Sadık Topuz, Demir Yakaner. Işkenceciler: Komiser muavini Ahmet Ortunç, Süleyman Ateş, polis Osman Özaslan, Ünal Büyüker, Kamil Döven, Şerafettin Öztürk, Gülşen Akarsu.

ANKARA-Işkence yeri: Yusuf Kahraman polis okulu; Mamak 4. Kolordu özel askeri cezaevi; Muhabere Okul ve Eğitim Merkez Komutanlığı. Işkencecibaşı: Başkomiser Kemal Yazıcıoğlu (Lakabı Doktor Kemal). Işkenceciler: Komiser Rıdvan Güler, komiser muavini Tuncay Yağmur, Mustafa Haykırış, Enver Göktürk. Işkencelerde hazır bulunanlar: Emniyet Müdürü Ünal Erkan, Müdür Muavini Ali Akan, 1. Şube Müdürü Azmi Serin.

ÇANAKKALE-Işkence yeri: 1. Taktik Hava Kuvvet Komutanlığı Hava Kuvvetleri 1. Hava kontrol grubu NADGE otomatik radarı.

DIYARBAKIR-Işkence yeri: Seyrantepe'de sıkıyönetim mahkemesinin 100 metre ilerisinde, kolordu binası arkasındaki bina.

GEBZE-Işkencecibaşı: Emniyet Amiri (MHP eski Bolu belediye başkan adayı)

GIRESUN-Işkence yeri: Yeni Emniyet Sarayı, trafik bölge müdürlüğü.

GÖLCÜK-Işkenceciler: Çaycuma'dan başçavuş Zülfikar, komiser Erdal, polis Mehmet.

ISTANBUL-Işkence yeri: Erenköy Meteoroloji Istasyonu; Beykoz Kabakoz deniz piyade birliği askeri cezaevi; Hasdal 6.piyade tümen karargahı; Matris 66. Mekanize Tümen kışlası; Alemdağ 23. Piyade Tümen Karargahı. Işkencecibaşı: Kabakoz'da üsçavuş Oktay Özdoğan. Işkenceciler: "Osman assubay", "Ataman".

IZMIR-Işkence yeri: Çankaya'da Emniyet Müdürlüğü 6.katı. Işkencecibaşı: CIA eğitimli Muhlis Zincibi.

KOCAELI-Işkence yeri: Köseköy'deki 15.kolorduya bağlı 550.sahra roket taburu ve 2. piyade tümeni mekanize alayının Seymen kışlası.

MERSIN-Işkence yeri: Edip Büran Spor Salonu. Işkencecibaşı: Emniyet Mü-dürlüğü 1. Şube Şefi Ömer Güneş. Işkenceci: polis Nusret.

SAMSUN-Işkence yeri: Hava yolu üzerinde askeri lojmanlar karşısında üç katlı bina ve karakol.

SÖKE-Işkencecibaşı: Osman ve Bahattin (sivil polisler). Aydın'dan işkence uzmanları getiriliyor.

TARSUS-Işkence yeri: Borsa sarayı ve Rasim çırçır fabrikası. Işkencecibaşı: Emniyet Amiri Öztürk Şimşek. Işkenceciler: Komiser Vehbi Ağırbaşlı, Yüksel Şenol, polis Yusuf Demir, Hasan Çetintaş, Müştak Ocak, Sefer Er, Adil Altınsoy, Veli Yeşilgül, Ali Çiftçi, Nusret Çelik.

TRABZON-Işkence yeri: Akçaabad çıkışındaki Bölge Trafik Müdürlüğü.

VAN-Işkencecibaşı: Binbaşı Cengiz.

Kemal Ilıcak'ın patronu olduğu Tercüman neden demokrasi düşmanıdır ?

Geçtiğimiz günlerde Tercüman Gazetesi patronu Kemal Ilıcak'ın bir dizi yazıları yayımlandı. Hangi Kemal Ilıcak bu? Tercüman Gazetesi'nin patronu. Daha: Aberuhların, Morenoların, Mitranilerin, Camcıyanların, Susamların ve en önemlisi de Mıgırdıç Şellefyanların iş ortağı ve ahbabı. Köşelerinde Kabaklısından, Deliormanına kadar ekmeğini işçi, emekçi düşmanlığı yaparak "kazanan" satılık lalemlere yer veren bir gazetenin patronu. "Tam bağımsızlık" sözleri karşısında adeta sinir krizleri geçirerek *"bu kadar da sık bağımsızlıktan bahsedilir mi?"* diye yazılar yazan Nazlı Ilıcak'ın kocası. Yapılmamış işleri yapıldı diye gösterip 163 milyon TL dolandıran Hisarbank'ın ortağı Mehmet Ömer Çavuşoğlu'nun eniştesi. Ibrahim Telemen adındaki kaçakçının 31.12.1972 yılında Izmir Sıkıyönetim Komutanlığı'nda askeri savcılığa verdiği ifadede, Mehmet Zeki ile birlikte yurt dışına baz morfin kaçırmakla suçlanan Kemal Ilıcak. Ancak dilerseniz biz bunları daha sonraya bırakalım ve önce dosyası bu kadar kabarık olan bu zatın yazılarında döktürdüğü incilere bir göz atalım.

Kemal Ilıcak kendisine *"Türkiye düşmanlarının karşısına bir kale gibi dikilen"* Tercüman Gazetesi'nin sahibi sıfatını uygun görmüş. Kemal Ilıcak *"kan gölüne dönüşmüş bir ülkede son nefesine kadar mücadeleye karar vermiş bir gazetenin"* sahibiymiş. Kan gölüne seyirci kalabilirmiş, yapmamış, meydanı boş bırakmamış.

Peki Türkiye'nin düşmanları kimlerdir? Ulusal güvenliğimizi, ulusal bağımsızlığımızı tehdit edenler, ulusal onurumuzu ayaklar altına alanlar kimlerdir? Türkiye'mizin ulusal kalkınmasını, endüstrileşmesini kimler istemiyor? Işte bu sorulara verilecek yanıtlar Türkiye'nin asıl düşmanlarını ortaya çıkaracaktır.

Bugün Türkiye Cumhuriyeti tarihinin ekonomik açıdan en zor dönemini yaşamakta olduğu hemen hemen tüm çevrelerce belirtilmektedir. Bu doğrudur da. Ancak ülkenin bu hale gelmesinden sorumlu olanlar ulusal çıkarlarımızı hiçe sayarak, Türkiye'nin taşını toprağını emperyalizmin finans kuruluşlarına satanlardan başkası değildir. Emperyalizmin barış düşmanı, serüvenci politikasına hizmet yolundaki NATO harcamaları ülkeyi altından kalkamayacağı sorunlara sürüklemiştir. Dış borçlar 20 milyar doları çoktan aşmıştır. Üstelik borç ertelettirme ne yeni kredi bulma çabalarıyla birlikte emperyalist soyguncula-ra sunulan ekonomik, politik ödünler ülkenin bağımsızlığını daha da tehlikeye düşürmektedir.

Emperyalistler, IMF, Dünya Bankası, OECD ve Ortak Pazar patronları Türkiye'nin kalkınmasını istemiyorlar. Bu gerçekler, bu çevrelerin verdikleri üç-beş kuruşluk krediler gerekçesiyle öne sürdükleri politik, ekonomik koşullarda da en açık bir şekilde ifadesini buluyor. Türkiye ekonomisinin içinde bulunduğu ağır koşullardan saldırgan amaçları için faydalanmaya çalışan emperyalizm Türkiye'ye *"ağır sanayi projelerini durdurun, KIT'leri özel sektöre devredin, fiyatları serbest bırakın, ücretleri dondurun"* diye dayatıyor.

Dünya Bankası son olarak açtığı 40 milyon dolarlık ek krediyi meyve sebze ihracatı için kullanın diye dayatıyor. Emperyalistler bu tutumlarıyla bir taşla iki kuş vurmayı hedefliyorlar. Onlar ülkemize, tüketim malları ihracına yönelik bir ekonomik yapı dayatırken bir yandan kendi ülkelerinde gerekli emek zamanını kısaltıp emekçilerin sırtından vurdukları karlarını arttırmayı, bir yandan da "bakın, size kredi veriyoruz" gibilerden kendilerini Türkiye dostu göstermeyi amaçlıyorlar. Işte emperyalizmin sicilli uşağı Kemal Ilıcak *"Batı bize kalkınma rehberi olmalıdır"* derken emperyalizmin Türkiye halkı üzerindeki bu oyunlarına ortak oluyor. Türkiye'nin düşmanları emperyalistler ve onların yerli uşaklarıdır. Kemal Ilıcak da bunlardan bir tanesidir.

1979 Mayıs'ında Tercüman gazetesinin Ingiliz patronlarıyla elele verip grev kırıcılığı planı işçilerimizin direnişi sonucu geri tepmişti. Ingiliz tekelci patronlarının gazetesi TIMES işçilerinin greve gitmesi sonucu gazetesinin basımını üstlenmeye yeltenen Tercüman gazetesi işçilerimizden okkalı bir şamar yemişti. F.Almanya'daki işçilerin Ingilter'deki işçi kardeşlerine karşı grev kırıcısı olarak kullanılması yolundaki işçi düşmanı plan yerli-yabancı işçilerin kararlılığı sonucu geri tepmiş, Tercüman tükürdüğünü geri yalamak zorunda kalmıştı.
Resimde işçilerimizin Tercüman Avrupa bürosu önündeki direnişleri görülüyor.

Kemal Ilıcak kendisine *"kan gölüne dönüşmüş bir ülkede son nefesine kadar mücadeleye karar vermiş bir gazetenin* sahibiyim" diyor. Ülkeyi kan gölüne kimler çevirdi? Ülkeyi kan gölüne çevirenler karşısında Tercüman Gazetesi nasıl bir tavır alıyor?

Bugün faşist MHP'nin ve yan kuruluşlarının Türkiye'deki kan gölünün baş sorumlusu olduğunu, Kahramanmaraş, Çorum, Fatsa katliamlarının baş örgütçüsü olduğunu Kars'tan Denizli'ye, Edirne'den Mardin'e, yediden yetmişe her yurttaşımız biliyor. Işte Kemal Ilıcak'ın sahibi olduğu Tercüman Gazetesi'nin yazarları, sırasıyla Ahmet Kabaklı, Rauf Tamer, Altan Deliorman, Ergun Göze ve bunların mayasından bir kaçı açık açık MHP'li katilleri kolluyorlar. Rauf Tamer 5 Mart günkü yazısında bu azılı katilleri *"hayatında silah resmine bile bakamayacak yapıda insancıl kişiler"* olarak tanıtmaya yelteniyor. Arkasından da bunları salıverin diyor. Tercüman patronları bu cüretkarlığı ordu ve cunta içinde varlıklarını sürdüren koyu Amerikancı, faşist generallerden alıyorlar.

Kemal Ilıcak *"kan gölüne seyirci kalabilirdik, kalmadık"* diyor. Haklılar, kan gölüne seyirci kalmadılar, ama onu daha da büyütmek, hatta Avrupalara kadar taşırmak için de ellerinden geleni yaptılar. Bugün de Avrupa'da çalışan işçilerimizin huzurunu bozmak, baskıları, anti-demokratik uygulamaları Avrupa'ya kadar taşırmak için işçilerimizin en doğal istemlerini kendilerine kalkan olarak kullanmak istiyorlar. Tercüman'ın başlattığı "Işçi Kurultayı" kampanyası da yalnız bu amaca yöneliktir. Işçi Kurultayı adı altında işçilerimizin can düşmanı faşist katilleri toparlamayı, örgütlemeyi planlıyor, faşist Türk Federasyonu'nun çarşaf çarşaf reklamını yaparken barıştan, insan hak ve özgürlüklerinden yana olanları "bizden olmayanlar" ilan ediyorlar.

Söz yurt dışındaki işçilerimizden açılmışken bir konuya daha değinmeden geçmeyelim. Kemal Ilıcak yazısında *"yurt dışına işçi göçüne biz önder olduk"* diyor. Bunu sanki altın madalyaya hak kazanmış gibi bir tavırla söylemesi konuyu daha da ilginçleşti. Kemal Ilıcak bu marifetiyle yıllar yılıdır anayurttan uzakta çalışmak zorunda bırakılan işçilerimizin gözüne gireceğini umuyorsa yanılıyor. Ilıcak bu marifetiyle olsa olsa ucuz işgücü sağladığı için Avrupalı efendilerinin gözüne girmiş, bir aferin kazanmıştır. En çok yabancı işçi çalıştıran F. Alman patronlarının "biz işgücü bekliyorduk, oysa ki insanlar geldi" sözleriyle bile burada çalışan işçilerimizin yıllardan beridir çözüm bekleyen sorunlarının boyutları ortaya çıkıyor.

Şimdi de geçtiğimiz günlerde kuruluşunun 60. yılını kutladığımız Türk-Sovyet ilişkileri konusunda tekel uşağı Kemal Ilıcak ne diyor ona bakalım. Kemal Ilıcak Sovyetler Birliği'ni *"tüm tarihi boyunca Türk halkına düşmanlık etmiş"* olarak göstermeye çalışıyor. Komşumuz Sovyetler Birliği'ne yapılan bu en adi suçlamalar yeni değildir. Ama bu tür yalan dolan ve iftiralar şimdiye kadar olduğu gibi bugün de Sovyetler Birliği'nin halkımıza gösterdiği iyi komşuluk ilişkilerini, çok yönlü yardımlarını kimsenin belleğinden silemiyor. Kemal Ilıcak'ın bugün uşaklığını yaptığı emperyalist devletleri ulusal kurtuluş savaşı yıllarında halkımız genç Sovyet hükümetinin çok yönlü yardımlarıyla yurttan kovmuştur. Bugün ise emperyalistler, IMF'ler, Dünya Banka'ları yurdumuza yeniden girebilmişlerse bunun nedeni Kemal Ilıcak gibilerinin varlığıdır.

Sovyetler Birliği'nin halkımıza yardımları ulusal kurtuluş savaşı yıllarından sonra da devam etti. Bugün ulusal ekonomimizin bel kemiğini oluşturan ağır sanayi tesisleri Sovyetler Birliği'nin yardımlarıyla yapılmadı mı? Bugün de uzun vadeli krediler vererek, karşılığında döviz yerine ülkemizde üretilen tekel ürünlerini alan, Seydişehir Alüminyum Tesisleri'nin kapasitesinin iki katına çıkarılması için çalışmalara başlayan komşumuz Sovyetler Birliği değil midir?

Türk-Sovyet dostluğunun temellerini Atatürk ve Lenin atmışlardır. SBKP Genel Sekreteri ve Yüksek Sovyet Prezidyumu Başkanı L.I. Brejnev de 26. Kongre'de yaptığı konuşmada ülkesinin Türkiye'yle iyi ilişkileri geliştirmeye hazır olduğunu vurgulamıştır. Bu gerçekleri hiç kimse tarihin sayfalarından silip atamaz. Kemal Ilıcak bu konuda da kafasını duvara çarpmıştır.

Bütün bu yalan dolan karması safsatadan sonra Kemal Ilıcak bir de utanmadan *"Tercüman partilerin üstündedir"* diyor. Faşist MHP'yle, halk düşmanı AP'yle içiçeliğini, tekellerin borazanı olduğunu gizlemeye yelteniyor.

Tarihsel gerçekleri ters yüz ederek anti-Sovyetizm çığlıkları atan Kemal Ilıcak bu yazıları tesadüfen yazmadı. Kemal Ilıcak'ın komşumuz Sovyetler Birliği'ni *tüm tarihi boyunca Türk düşmanı* olarak göstermeye çalıştığı aynı günlerde tüm dünya halklarının, Türkiye halkının gözleri Moskova'ya çevrilmişti. Sovyet komünistlerinin 26. Kongre'de dünya halklarına sundukları yeni somut barış önerilerinin geniş yankılar bulması karşısında paniğe kapılan Kemal Ilıcak gibi bir barış düşmanından başka ne beklenebilirdi?

Aynı şekilde bu anti-Sovyetizm kampanyasının tam da Türk-Sovyet Dostluk Anlaşması'nın 60. kez kutlandığı bir dönemde başlatılması da rastlantı değildir. Buna bir de şu günlerde bir Sovyet heyetinin iki ülke arasındaki ticari ilişkileri genişletmek üzere yurdumuzda bulunduklarını eklersek o zaman Kemal Ilıcak'ın amacı daha iyi ortaya çıkıyor: Sovyetler Birliği'nin barış önerilerini karalamak, iki ülke arasında temelleri Atatürk ve Lenin tarafından atılan dostluk ilişkilerini baltalamak. Ne ki Türkiye emekçi halkı, işçi sınıfımız tüm bu gerici planlara geçit vermeyecektir. Sovyetler Birliği'nin 64 yıllık tüm tarihi boyunca Türkiye'yle kurduğu ve geliştirmeye de her zaman hazır olduğu iyi komşuluk ilişkilerini hiç kimse örtbas edemeyecektir.

Kemal Ilıcak yazdığı yazılarda gazetesinin, kendisinin ve eşrafının "dürüstlüğünden" bahsediyor. Bir dahaki sayılarımızda da bu konuyu ele alacağız.

Gelecek sayımızda: Şellefyan Ilıcak ortaklığı

Türk Merkezi Işçi Tiyatrosu ile söyleşi :

«İşçi tiyatrosuyuz, oyunlarımızı işçiler için oynuyoruz»

Mart ayı içinde Batıberlin Türk Merkezi'nde çeşitli defalar *Taşı Toprağı Altın* adlı oyunu sergileyen Türk Merkezi Işçi Tiyatrosu elemanları ile gazetemizin yaptığı söyleşiyi sunuyoruz:

KURTULUŞ- Tiyatro grubunuz ne zamandan beri çalışıyor ve şimdiye dek hangi oyunları sahnelediniz?

YANIT- Iki yıl önce grubumuz çalışmalarına başladı. Aslında oynamaya karar verdiğimiz oyunun ilk çalışmaları sırasında oyuncular bir araya geldiler. Böylece tiyatromuzun kurulmasıyla, oyunun seçilmesi ve oyuncu grubunun oluşması aynı zaman süresi içinde oldu. Şu anda sahnelediğimiz *Taşı Toprağı Altın* böylelikle ilk oyunumuz oluyor.

KURTULUŞ- Şimdi kadronuzun durumu nasıl?

YANIT- Tabii ki çalışmalara başladığımız ilk dönemdeki oyuncuların bugün hepsi aynı oyuncular değil. Bunun nedeni ise gayet açık. Tiyatro grubumuz Batıberlin'de çalışan işçilerden oluşuyor. Bunların bazıları işyeri koşulları nedeniyle - vardiya değiştirmek gibi - düzenli çalışmalara katılamıyorlar. Böylece onun yerine başka bir oyuncu bulmak gerekiyor. Fakat yine de kadromuz genel olarak büyük bir değişikliğe uğramadı.

KURTULUŞ- "Taşı Toprağı Altın" adlı oyunu niye seçtiniz? Biraz oyun hakkında bilgi verir misiniz?

YANIT- Bir oyun ararken ana amacımız, oynayacağımız eserin yabancı ülkelerde çalışan işçilerin önemli sorunlarına değinen, onları açığa vuran bir eser olmasıydı. Bu nedenle oyunumuz Anadolu'da bir köyde başlıyor. Köye gelen bir adamın Amerika'yı taşı toprağı altın bir ülke gibi anlatması üzerine, ona kanan yoksul köylüler Amerika'nın yolunu tutuyorlar. Oyunumuz bir göç hikayesi. Türkiye'den Amerika'ya. Bir iş bulmak ümidiyle oraya giden insanların karşılaştıkları akıl almaz zorluklar anlatılıyor. Yatacak, kalkacak yer bulamıyorlar, sefil oluyorlar. Daha sonra iş bulduklarında Anadolu'da alışmış oldukları aile yaşamının nasıl darmadağın olduğunu görüyorlar. Akar bandda çalışmanın insanları nasıl robotlaştırdığını, işçilerin 8 saatlik iş günü için nasıl savaştıklarını anlatıyoruz oyunumuzda. Yani somut işçi sorunlarını işleyen bir oyun oynamak istiyorduk. Oyunu yazan ve sahneye koyan Otto Zonschitz. Almanca yazılmıştı, biz onu Türkçe'ye çevirdik.

KURTULUŞ- Gördüğümüz kadarıyla oyununuzda alışılagelmişin dışında bir sahneleme var. Bunun oyunun içeriği ile ne gibi ilişkileri var?

YANIT- Oyunumuzda fabrika hayatını da sergiliyoruz. Bunların arasında maden ocaklarında çalışma ve band işçiliği var. Özellikle band işçiliği ve ailenin bir vardiya mekanizması içinde kıvranması robotlaşmış hareketlerle daha kuvvetli bir şekilde anlatılabiliyor. Bu nedenle oyunda yüzlerimizi küçük maskeler şeklinde boyadık. Bu da oyuncuları özel küçük hareketler-

den kurtarıp, onlara genel anlamlı bir yüz verdi. Zaten oyuncularda genel anlamdaki, pandomim benzeri kavramları sergiliyorlar.

KURTULUŞ- Oyununuzu hazırlarken ne gibi zorluklarla karşılaştınız?

YANIT- Biz yurt dışında çalışan işçilerin oluşturduğu bir tiyatroyuz. Yani oyunda yer alan kişiler normal işçilik hayatından kaynaklanan sorunlar-

Arkası 11.sayfada

Silahsızlanma halklara neler kazandırır ?

1 Atom denizaltısına karşılık 120 hastane yapılabilirdi

Sovyetler Birliği Komünist Partisi' nin 26.Kongresi'nde L.I. Brejnev tarafından yeni barış önerileri tüm dünyada geniş yankılar uyandırdı. Kalıcı barışın sağlanması, silahlanma yarışının durdurulması gibi insanlığı en yakından ilgilendiren konular bu büyük foruma damgasını vurdu. Böylece yaşayan sosyalizmin barış savaşına verdiği önem bir kez daha somut önerilerle gözler önüne serilmiş oldu.

Silahsızlanma neden bu kadar önemli? Silahlanma yarışının önlenmesi dünya halklarına neler kazandırabilir? Silahlanma yarışını kim kışkırtıyor? Bu kısa yazımızda yukarıdaki soruları yanıtlamaya çalışacağız.

Tablo 1

Silahın Tipi	Maliyeti (Milyon dolar) 1979	Sosyal Karşılığı
"Trident" tipi atom denizaltısı	1500	200 bin konut veya 16 milyon çocuğun 1 yıllık eğitim masrafı veya 1 Assuan barajı
F-104 savaş uçağı	6,5	780 traktör
1 modern savaş uçağı	40	44 Gençlik Evi
1 Leopard tankı	1,5	Türkiye'de 60 bin kişinin 1 yıllık et tüketimi
Modern hücum botu	50	F.Almanya'da 4 bin meslek öğrenim yeri
1 uçak gemisi	900	72 bin okul
1 modern savaş gemisi	150	9 milyon nüfuslu bir bölgenin elektrik enerjisine kavuşma gideri

Silahsızlanma

Günümüzde yeryüzünde varolan nükleer silahların (atom ve hidrojen bombalarının) yıkım gücünün dünyadaki canlı yaratıkları bir kaç kere tamamen yok edebilecek durumda olması (60 bin Atom ve Hidrojen bombası) silahsızlanmayı en güncel sorun haline getiriyor. Bu silahlar yalnız bugün dünyada yaşayanları değil, gelecek nesilleri de tehdit ediyor. Yalnızca nükleer silahsızlanma ve sonuçta bu silahların tümden ortadan kaldırılması insanlığı yok olma tehlikesinden kurtarabilir.

Dünya halklarının silahsızlanmaya sadece barışı korumak için değil, aynı zamanda sosyal-ekonomik gelişimlerini de hızlandırmak için gereksinimleri vardır. Silahsızlanma ile serbest kalacak işgücü sosyal gereksinimlerin karşılanmasında kullanılabilecektir.

Güncel sosyal sorunların artması ve buna paralel olarak emekçilerin verdiği sınıf savaşının kızışması burjuva hükümetlerini bu sorunlara yönelik bazı uygulamalarını genişletmek zorunda bırakıyor. Böylesi girişimlerin aynı zamanda sosyalist ülkelerin kazanımlarının yaptığı etkiyi nötrleştirme amacı da vardır. Ancak, yine de sosyal konularda yapılan yatırımlar kapitalist ülkelerdeki gereksinim artışının çok gerisinde kalmaktadır. Silahlanma uğruna yapılan harcamalar bu konuda en büyük engeli oluşturuyor.

Bununla ilgili bir kaç sayı verelim: Dünyada sağlık hizmetleri için yapılan devlet harcamaları silahlanma giderlerinin ancak yarısı kadar. Tıbbi araştırmalar için yılda 4 milyar dolar ayrılırken, tüm dünyada askeri araştırmalar için bir yılda 25 milyar dolar harcanıyor. Yeryüzünde yaşayan 1,3 milyar çocuğun okul eğitimi için askeri giderlerden daha az parasal kaynak ayrılıyor. Yapılan hesaplamalara göre bir askerin eğitimi için ortalama 14 800 dolar harcanırken, okul çocukları için eğitim gideri olarak sadece 230 dolar harcanıyor.

Kapitalist ülkelerde konut ve şehircilik sorunları yakıcı bir şekilde çözüm bekliyor. En zengin kapitalist ülkelerde bile beslenme sorunu ortadan kalkmış değil. Çevre ve hava kirlenmesi sorunu ise gitgide vahim boyutlar alıyor. Özellikle silah fabrikaları hava kirlenmesinde büyük rol oynuyorlar.

Bu gibi sorunlara ancak uluslararası alanda alınacak önlemlerle çözüm getirilebileceği ortadadır. Bir çok ülke devletlerinin koordine girişimleri ile bu yolda ileri adımlar atılabilir. Ne ki silahlanma yarışının korkunç boyutlar alması bu girişimlerin önüne set çekmektedir.

Tablo 1'de silahlanma nedeniyle yapılan harcamaların insanlığı nelerden yoksun bıraktığını bazı somut karşılaştırmalarla görebiliriz.

ABD'de bir yılda sadece stratejik silahlara ayrılan para ile geri kalmış ülkelerdeki açlığın, salgın hastalıkların ortadan kaldırılması olanaklıdır.

Enflasyon

Devlet tarafından karşılanan silahlanma giderleri doğrudan doğruya vergilerin arttırılması istemini emekçi halka dayatır. Özel silah tekelleri olağanüstü karlar sağlarken, devlet kasasındaki açığı emekçilerin sırtına yükleyeceği yüksek vergilerle kapatabilir. Ancak vergilerin arttırılması da bir sınıra kadar olabilir. Bu sınırın aşılmasıyla burjuvaziyi korkudan titreten sınıf savaşımı daha da kızışacaktır. Böylece kapitalist ülkelerin hemen hemen hepsinde devlet harcamaları vergi gelirlerinden daha yüksek bir düzeyde kalmaktadır. Sonuç: Devlet borçlanmaları. Bugün kapitalist ülkelerde devlet borçlanmaları ekonominin en müzmin hastalığı haline gelmiştir. Örneğin ABD'nin 1960 yılında 291 milyar doları bulan devlet borçları 1979'da 834 milyar dolara çıkmıştır.

Ülkemizde de aynı gelişimi gözleyebiliriz. Son 1981 bütçesinde silahlanmaya ayrılan 287,6 milyarlık gider bütçenin 5'de birini oluşturuyor. Bu giderler de yine yeni vergi yükleriyle karşılanacaktır. Yapılacak devlet borçlanmaları da taksitli vergiden başka bir anlama gelmez. Çünkü bu borçları - faizleriyle beraber - devlet ileride yine vergi yoluyla kapatmak zorunda kalacaktır.

Devletin korkunç boyutlara ulaşan ve üretimi köstekleyen askeri tüketimi böylelikle enflasyonun dört nala kalkmasına direkt olarak yardımcı oluyor. Askeri endüstri mallarının fiyatlarının diğer sivil dallara göre 1,5 kere daha hızlı artması enflasyonu körüklemektedir. Aynı şekilde, devlet borçlarının büyümesi nedeniyle karşılıksız para basımının artması da enflasyonu besliyor.

Eğer silahlanma yarışı durdurulursa, devlet borçlanmaları büyük ölçüde azalacağından ve buna bağlı olarak para basımı hız kaybedeceğinden enflasyon hastalığının ana nedenlerinden biri ortadan kalkmış olacaktır. *Üretime yönelik olmayan giderlerin kısılması enflasyonun düşmanıdır.*

İşsizlik

Silahsızlanmaya karşı olan çevrelerin ve bunların ideologlarının öne sürdükleri ana savlardan biri de silahlanma giderlerinin ve askeri araştırmalara ayrılan paraların ekonomiyi canlandırıcı ve dolayısıyla topluma işyeri kazandırıcı rolü olduğudur. Bu savı en başta askeri-endüstri tekellerinin temsilcileri savunuyorlar. Bunlara göre silahsızlanma işsizliği körüklüyormuş. Yapılan bilimsel araştırmalar bu savın tutulacak hiç bir tarafı olmadığını apaçık kanıtladılar. Amerikalı uzmanların yaptıkları araştırmalara göre yukarıdaki savın tam aksi doğrudur. Uzmanlar bu gerçeği şöyle bir örnekle ortaya koyuyorlar: Silahlanma harcamaları için yapılacak 1 milyar dolarlık bir yatırım devlet harcamalarının yapılabileceği diğer tüm alanlara göre daha az işyeri yaratmaktadır (uzay araştırmaları hariç). Silahlanmaya ayrılan 1 milyar dolar endüstride 14 bin ve resmi kurluşlarda 30 bin işyerine malolmaktadır. *(Bak. Tablo 2)*

Bu gerçeğin nedeni askeri alanda yapılan yatırımların pahalı teknik donatım yüzünden daha yoğun ve buna karşılık işgücü gereksiniminin daha az yoğun olmasında yatıyor.

Dünya çapında bir silahsızlanma gerçekleştiği taktirde belli kısa bir dönem için işsizlik sorunundan ortaya çıkacağı çıktır. Ancak, bu dönem uygulanacak önlemler ile çok kısa olarak geçilebilir. Özellikle devlet eliyle alınacak, yeni yatırımları yönlendirme, işsizlik parasını arttırma, iş bulma kurumlarını genişletme gibi uygulamalarla bu sorun atlatılabilir.

Sovyetler Birliği'nde 1. ve 2. Dünya Savaşı'ndan sonra alınan önlemler ve yeni bilimsel araştırmalar silahsızlanma dönemlerindeki işsizlik sorununu tamamen çözecek olanakların bulunduğunu göstermektedir.

1 Saniyede 1 Kreş

Birleşmiş Milletler'in uzmanlarının yaptıkları araştırmalara göre, yeryüzündeki açlık, hastalık ve okuma-yazma bilmemezlik silahlanmaya yapılan harcamaların % 8-10 kadarlık bir bölümü ile ortadan kaldırılabilir.

Iskandinav Barış Araştırmaları Enstitüsü'nün Mart 81'de yaptığı açıklamalar daha da çarpıcı. Bu açıklamalara göre dünyada *1 saniyede silahlanma için yapılan harcamalarla 75 kişilik bir küçük çocuk yuvası yapmak olanaklıdır. Veya yine aynı parayla geri kalmış ülkelerde 1000 aile için 10 tane su kuyusu açmak olanaklıdır.* Iskandinav ülkelerindeki barış araştırmacılarının yaptıkları incelemelere göre *1 adet atom denizaltısının üretimi için gerekli olan para ile 120 tane hastane kurulabilir. Veya 1 modern jet savaş uçağı yerine Pakistan' da 20 bin öğretmenin 1 yıllık maaşları ödenebilir.*

Tablo 2

1 milyar dolarlık yatırım		
Eğitim alanında	187 299	yeni işyeri yaratıyor
Sağlık alanında	138 939	" " "
İnşaat alanında	100 072	" " "
Kitle ulaşımı alanında	92 071	" " "
Silah endüstrisinde	75 710	" " "

"Daily World" ABD

Silahlanma en başta emperyalist ülkeler askeri-endüstri tekelleri için büyük karlar getiriyor. Bu tekeller en büyük kar oranını yeni silahların üretiminde ve satımında sağlıyorlar. İşte bu tekeller ve onların politik yaşamdaki temsilcileri ilerici güçlerin silahsızlanma ve barış politikasına karşı çıkıyorlar. Bu güçler yumuşama politikasına karşı oldukları gibi uluslararası politikada da zor kullanma taraftarıdırlar. Onların dünya halklarına dayattıkları silahlanma yarışı sadece barışı tehdit etmekle kalmıyor, aynı zamanda az gelişmiş ülkelerin sosyal ve ekonomik durumlarını daha da kötüye, yıkıma götürüyor.

Tüm bu gerçekler günümüzde barış ve silahsızlanma için verilen savaşın ne kadar önemli olduğunu gösteriyor. Bugün barışın korunması ve silahsızlanma yoluyla nükleer felaketten kurtulma için verilen savaşım en başta gelen görevdir. Şunu hiç unutmamak gerekiyor ki, çıkacak olan bir atom savaşı hiç bir zaman bir bölgede sınırlı kalamayacak ve tüm dünyanın sonu demek olacaktır.

Barış için 9 öneri !

Sovyetler Birliği Komünist Partisi'nin 26. Kongresi'nde SBKP Genel Sekreteri ve Yüksek Sovyet Prezidyumu Başkanı L.I. Brejnev yeni, somut barış önerileri getirmişti. Bu öneriler tüm dünya kamuoyuna sosyalizmin verdiği barış ve silahsızlanma savaşının önemini sergiliyorlar. Ve, kimin gerçekten barışı kalıcılaştırmaya çalıştığını gözler önüne seriyorlar. Bu önerilerin uluslararası silah tekellerinin ve onların politik alandaki temsilcilerinin yüzünde bir şamar gibi patlaması rastlantı değildir. Dokuz noktada özetleyebileceğimiz bu barış önerilerini aşağıda okuyucularımıza sunuyoruz:

1. Doğu ve Batı Avrupa'daki nükleer orta menzilli roketler bugün bulundukları düzeyde dondurulmalı ve sayılarının azaltılmaları için görüşmelere başlanmalıdır.

2. ABD ve Sovyetler Birliği Nötron bombasının yapımından ve yerleştirilmesinden vazgeçmelidirler.

3. Güven getirici uygulamalar tüm Avrupa'yı içine alacak şekilde (Ural'lara kadar) genişletilmelidir. Bu uygulamaların Uzak Doğu'ya kadar genişletilmesine Sovyetler Birliği hazırdır.

4. Savaş tehlikesinin önünü almak için Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi en yüksek devlet temsilcilerinin katılımıyla toplantılar yapmalıdır. İstenirse bu görüşmelere diğer ülkeler de katılabilirler.

5. Çalışmalarıyla nükleer felaketin önlenmesine yaşamsal önemini ortaya koyan uluslararası bir komite kurulmalıdır.

6. ABD ile Sovyetler Birliği en yüksek düzeyde diyaloğu başlatmalıdırlar. Yapılacak zirve görüşmeleriyle Reagan yönetimi ile normal ilişkiler sağlanmalıdır.

7. Şimdiye kadar yapılan anlaşmaları dikkate alarak tüm stratejik silahların sınırlandırılması ve eğer olanaklı ise sayılarının azaltılması için hemen görüşmelere başlanmalıdır. Basra Körfezi'ndeki gerilimin ve İran-Irak savaşının önünü almak için ortak çalışmalar yapılmalıdır.

8. Afganistan sorunu hakkında uluslararası bir konferans düzenlenmelidir. Afganistan'ın içişlerine karışmaması gereken bu konferansta Basra Körfezi'ndeki yumuşama sorunu da görüşülebilir.

9. Yakın Doğu sorununun barışçıl yoldan çözümlenmesi için Arap ülkelerinin, Filistin Kurtuluş Örgütü'nün, Birleşmiş Milletler'in, Israil'in, ABD'nin, Sovyetler Birliği'nin ve diğer Avrupa ülkelerinin katılacağı bir konferans düzenlenmelidir.

Şili halkı Pinochet'nin "Anayasası"nı lanetliyor

1973 yılında faşist Pinochet kanlı yöntemlerle Şili halkı üzerine yürüyerek emperyalizmin en gerici, en saldırgan çevrelerinin, ITT tekelinin de doğrudan müdahelesiyle Şili'de faşist diktatörlüğü kurdu. Şili halkının demokratik halk iktidarı Allende hükümeti öncülüğünde gerçekleştirdiği tüm demokratik kazanımlar faşist Şili cuntası tarafından ortadan kaldırıldı.

Faşist diktatörlüğün kurulduğu 11 Eylül 1973'den bu yana yüzbinlerce komünist, sosyalist, demokrat, demokratik hak ve özgürlüklerden yana din adamları, en ufak demokratik hakları savunanlar, cuntadan yana olmayanlar hapisanelere, stadyumlara doldurularak işkencelerden, insanlık dışı uygulamalardan geçirildi. 30 binden fazla Şili'li katledildi. Çok sayıda Şili'li sakat bırakıldı. Binlerce insan sessiz sedasız evlerinden, işyerlerinden, sokaklardan toplandı, ne edildikleri, nereye götürüldükleri ve hatta yaşayıp yaşamadıkları hakkında hiç bir açıklama yapılmadı.

Faşist diktatör Pinochet 11 Mart 1981'de çıkardığı yeni anayasa ile bu baskı rejimini, faşist terörü legalleştirdi. Bu sözde "anayasa" gereğince kendisini 1997 yılına kadar Şili'nin devlet başkanı ilan ederek diktatörlüğünü sınırsız olarak perçinledi.

Tamamen göz boyama amacıyla hazırlanan, aldatmaca, demagojik maddeleri içeren bu anayasanın bir maddesinde herkesin yaşama hakkına, fiziksel ve ruhsal dokunulmazlığa sahip olduğu, işkencenin yasak olduğu, anayasa ve yasaların halkın haklarını koruduğu belirtiliyor. Ancak gerçek olan şu ki, Şili'de 11 Eylül 1973 faşist darbesinden bu yana 30 binden fazla Şili'li öldürülmüştür. Binlerce kişiye işkence yapılmıştır. Binlercesi kayıplara karışmıştır.

Tüm bu gelişmelere karşın başta ABD ve F.Almanya olmak üzere tüm emperyalist ülkelerde gerici güçler faşist Şili diktatörüne arka çıkmakta, Şili halkına baskı yapması için Pinochet'yi modern silahlarla beslemektedirler.

Gelen haberlere göre yeni anayasa ilan edilmeden önce Santiago'nun caddeleri 1973'den bu yana ilk kez çok sayıda tank, askeri araçla dolduruldu. 11 Eylül'den önceki hafta içinde 150 kişi daha tutuklandı. Ancak gerek yurt içindeki ve gerekse yurt dışındaki Şili'li demokratik güçler faşist rejime karşı savaşımlarını sürdürüyorlar. Illegal koşullarda çalışan demokratik partiler Şili halkını eyleme çağırdılar.

Bu arada tüm dünyadaki demokratik güçler Şili halkıyla dayanışmalarını göstererek faşist Şili diktatörlüğünü kınadılar. Ingiltere'de, Şili'deki terörü kınayan 100 bin imzalı bir yazı Şili temsilciliğine gönderildi. 6 milyon üyeli Kuzey Avrupa Ülkeleri Sendikaları Konfederasyonu da Şili'deki son gelişmeyi kınadı. Belçika Parlamentosu saylavları, Şili'deki faşist zorbalık rejiminin kurbanları adına saygı duruşu yaptılar.

Batıberlin'de de Şilili komünistler, sosyalistler, demokrat ve anti-faşistler Batıberlin Şili Konsolosluğu önünde 11 Mart'ta protesto mitingi düzenlediler. Mitinge Şililerin yanı sıra çok sayıda Güney Amerikalı, Alman, Türkiyeli ve diğer uluslardan anti-faşistler katıldılar, Şili halkının yanında olduklarını, onların savaşımına omuz verdiklerini belirttiler ve uluslararası dayanışmalarını dile getirdiler.

Yunanistan ilerici gençliğinin büyük başarısı

9 Nisan'da Yunanistan'da tüm yüksek okullarda öğrenci temsilciliği seçimleri yapıldı. Seçimlerde Yunanistan Komünist Partisi YKP'nin öğrenci örgütü P.S.K. oyların % 32'sini alarak yine büyük bir başarı elde etti. Seçim sonuçları öğrenci hareketinin savaşkan ve demokratik geleneği yüzünden büyük ilgi uyandırdı.

Seçimlerde ilericilerin, özellikle komünistlerin zaferini önlemek için gerici güçler her yönteme başvurdular. Gerici çevrelerin temsilcileri en adi yöntemlerle anti-komünist propagandalarını sürdürerek öğrenci hareketini bölmeye çalıştılar. Hükümet ve burjuva basını açıkça Maocuları ve diğer küçük grupları destekleyerek demokratik öğrenci hareketini baltalamaya çalıştı.

P.S.K'nın secImlerdeki büyük başarısı tüm ülkede geniş yankı buldu.

Tüm bu bölücü girişimlere karşın komünistlerin ve demokratik güçlerin seçimlerdeki başarısı bölücü çevrelere indirilmiş bir darbe oldu. YKP'nin öğrenci örgütü P.S.K. oyların %32'sini alarak tüm yüksek okul ve üniversitelerde en güçlü öğrenci kuruluşu olduğunu bir kez daha kanıtladı, Sosyalistler seçimlerde oyların % 25'ini aldılar. Sağcı gruplar öğrenci çevresinde tamamen yalıtlandılar ve oyların % 11'ini alabildiler. Maocu ve diğer küçük gruplar ise bu seçimlerde büyük darbe yediler. Oyların ancak % 2,3'ünü toplayabildiler. Burjuva basını komünistlerin ve demokratların bu başarısını gizleyemedi.

Yunanistan Komünist Partisi gençlik örgütü KNE'nin Merkez Konseyi seçim sonuçları üzerine yaptığı açıklamada YKP'nin daha geniş halk yığını arasında etkinliğinin arttığını belirtti.

Yine bu seçim sonuçları, YKP'nin yeni önemli konumlar kazandığını ve yaklaşan parlamento seçimlerine daha fazla iyimserlikle baktığını gösteriyor.

Kapitalist ülkelerde kriz ve nedenleri

Son ekonomik verilere göre başta ABD olmak üzere tüm Batı Avrupa kapitalist ülkelerinde periyodik kriz dönemi başladı.

ABD

ABD Başkanı Reagan 6 Şubat'ta yaptığı açıklamada ABD'nin 1929-33 krizinden bu yana ilk kez bu kadar kötü bir ekonomik durumda bulunduğunu belirtti.

Yeni hükümet programı, krizle mücadele önlemleri adı altında, çalışanlara daha fazla yük getirmektedir. ABD'nin yeni başkanı Reagan'ın ekonomi politikası, burjuva ekonomi politikasının 50 yıldaki birbirine tamamen ters iki ana teorisine dayanmakta. Bir yandan Keynes'in enflasyonu sevimli gösteren teorisi, öte yandan Friedman'ın devletin ayarlayıcı rolüne karşı teorisi uygulanıyor.

Keynes'in teorisine dayalı olarak ABD hükümeti vergi indirimine gitti ve devlet borçlarının artmasına izin verdi. Ancak bu vergi indirimi tasarısı daha çok geliri yüksek olanların, tekellerin yararına çalışmaktadır. Çünkü yasa, geliri yüksek olanlara daha fazla vergi indirimi öngörmektedir. Çalışanlar için öngörülen vergi indirimi ise enflasyonun gerisinde kalmakta ve çalışanlara hiç bir yarar getirmemektedir. Devlet borçlarının artmasına izin verilmesi ise, şimdiye kadar olduğu gibi enflasyonun artmasını daha da hızlandıracak ve emekçileri, çalışanları kasıp kavuracaktır.

Öte yandan ABD hükümeti Friedman'ın teorisi doğrultusunda hareket ederek benzin fiyatlarını serbest bıraktı. Bu karar ile tekeller benzin fiyatlarını arttırdılar. Buna bağlı olarak da günlük yaşam masrafları hemen yükseldi.

Bunun yanı sıra planlanan silahlanma yatırımları devlet borçlarını daha da arttıracak ve bir müddet sonra etkisini faiz oranlarının yükselmesi yönünde gösterecektir. Bu da diğer yatırımların azalmasına (özellikle inşaat sektörü) ve işsizliğin artmasına yol açacaktır.

ABD hükümetinin sosyal fonlarda büyük ölçüde kısıtlama öngören bu ekonomi politikası çalışanların yaşam koşullarını daha da zorlaştıracak, satınalma gücünü düşürecek ve işsizliğin artmasına hız verecektir.

Programın açıklanmasından itibaren başta sendikalar olmak üzere kamuoyunda programa karşı tepkiler yükselmeye başladı. Aralarında sendikaların da yer aldığı 300 kuruluş, Reagan'ın sosyal fonları kısıtlayan bu programına karşı ortaklaşa eylem kararı aldılar.

Reagen Yönetiminin Bütçesi	
Silahlanma	130,4 Milyar $
Sağlık	56,6 Milyar $
Ulaşım	19,6 Milyar $
Eğitim	14,2 Milyar $

Batı Avrupa Ülkeleri

SBKP Genel Sekreteri L.I. Brejnev 26. Kongre'de yaptığı konuşmada şöyle demişti: *"Burjuva hükümetleri tarafından enflasyona karşı alınan önlemler diğer yandan üretimin azalmasına ve işsizliğin artmasına yol açmaktadır. Üretim gerilemesini önlemeye çalıştıkları zaman da enflasyonu artırıyorlar."*

Gerçekten de bugün Batı Avrupa tekellerinin "krize karşı ekonomi politikası" iki seçenekle karşı karşıya bulunmaktadır: 1. Işsizliğin artması veya, 2. Enflasyonun artması. Bu, özellikle F.Almanya'da kendini göstermektedir.

Tekellerin büyük bir kısmı işsizliğin artması pahasına enflasyonu önleme yolunu öneriyorlar. Bu arada işsizliğin artmasını silah olarak kullanarak şu günlerde gündemde olan toplu sözleşme görüşmelerinde sendikalara daha düşük ücret artışı dayatmaya çalışıyorlar.

Enflasyon F.Almanya'da önemli boyutlara ulaşmıştır. Bu durum, F.Almanya'nın dış ekonomik durumunu yakından ilgilendirmektedir. Bilindiği gibi uzun süreden beri F.Alman Mark'ının değeri önemli ölçüde düştü. DM'ın değerini korumak için F.Alman Merkez Bankası (Bundesbank) 15 Ocak'tan 15 Şubat'a kadar olan bir aylık dönem içinde 3,2 milyon DM karşılığı dövizi (dolar olarak) satmak zorunda kaldı. Ayrıca ABD'deki yüksek faiz oranı nedeniyle F.Alman sermayesinin ABD'ye kaydırılması ve diğer faktörlerin de etkisiyle 1980'de F.Almanya ödeme dengesi 28,1 milyon DM açık verdi. Bu durumun 1981'de de devam etmesi üzerine F.Almanya Merkez Bankası krediyi kısma yoluna gitti.

Buna bağlı olarak faiz oranları yükseldi, yatırımlar azaldı ve üretimin düşmesiyle de işsizlik artmaya başladı. Işte Leonid Brejnev'in kapitalist ekonomi üzerine belirttiği seçeneklerden birinin gelişmesi.

Öte yandan F.Alman hükümetinin silahlanma harcamalarını arttırma kararı bütçede açığı daha da arttıracak ve enflasyon oranının yükselmesini körükleyecektir.

Aşağıdaki tabloda görüldüğü gibi F.Almanya'daki işsizlik ve enflasyon oranlarının yükselmesi krizin açık bir göstergesidir.

F.Almanya'da da işçiler patronların krizin yükünü emekçilerin sırtına yıkma çabalarına karşı direniyorlar. Resimde Fellbach'da Metal işçilerinin %8'lik ücret zammı için gittikleri uyarı grevi görülüyor.

		Işsizlik	Enflasyon
1980	Ekim	4,1	5,1
	Kasım	4,3	5,3
	Aralık	4,5	5,5
1981	Ocak	5,6	5,8

(Değerler yüzde olarak)

Ingiltere

Burada hükümet tarafından enflasyona karşı alınan önlemler belli ölçüde enflasyon oranının düşmesine yardımcı olmasına karşın bu önlemler Ingiltere'yi tüm Batı Avrupa ülkeleri arasında işsizlik oranının en yüksek olduğu ülke durumuna getirmiştir. Aşağıdaki tablo son aylarda Ingiltere'deki enflasyon ve işsizlik oranlarının gelişimini göstermektedir:

		Işsizlik	Enflasyon
1980	Ekim	7,8	15,4
	Kasım	8,4	15,3
	Aralık	8,8	15,1
1981	Ocak	9,3	13,0
	Şubat	9,6	–

(Değerler yüzde olarak)

Ingiltere'de işsizlik (2,46 milyon işçi ve memur işsiz) 1929-33 kriz dönemindeki boyutlara ulaşmış durumda. Yine burada da en yüksek faiz oranları uygulanarak az oranda enflasyonun azaltılmasına karşın üretimde düşüşe yol açıldı. Buna bağlı olarak da işsizlik artmaya başladı. Örneğin 1980 yılında tekstol endüstrisinde 20 bine yakın işçi işten atıldı.

Bu arada toplu konut yapımında 21 Şubat tarihli "Economist" şu sayıları vermekte:

1979	80 bin ev
1980	54 binden az ev
1981	30 bin ev (Tahmin)

Üretim ve toplu konut yapımındaki bu düşüşe karşın silahlanmaya yönelik üretimde 1980'de 1979'a göre artış görülmekte ve 1981 için silahlanmanın arttırılması kararlaştırılmış bulunmaktadır.

Fransa

Fransa'da ise enflasyon oranında ne artış ne de düşüş izlenmektedir. 1980 Ekim ayından bu yana % 13,5 civarında bulunmaktadır.

Buna karşın işsizlik % 7,1 (Ekim 80) den % 7,5'a (Ocak81) yükseldi. Resmi verilere göre Fransa'da 1,5 milyondan fazla işsiz bulunmaktadır. Işsizlik oranındaki bu artış yine üretimdeki düşüşle yakından ilgilidir. Son verilere göre Fransa'da gerek üretim araçları, gerekse tüketim malları endüstrisinde üretimde azalma görülmektedir. Buna karşın F.Almanya ve Ingiltere'de olduğu gibi silah endüstrisinde üretim artmakta ve silah tekellerinin karları büyük boyutlara ulaşmaktadır. Ancak devamlı artan silah satışlarına karşın Ocak ayında Fransa'nın dış ticaret açığı 1,7 milyon dolara yükselmiştir.

Italya

Italya ise Batı Avrupa'nın dört büyük emperyalist ülkesi arasında enflasyon oranının en yüksek olduğu ülke. 1979 yılında enflasyon oranı ortalama % 15,7 iken, 1980 yılında ortalama % 21,2'ye yükseldi. 1980'in son çeyreğinde ise % 21,5 idi. Bu arada dış ticaret açığı 1980 yılında 1979'a göre 4 kat arttı. Kapitalin yüksek faiz oranları olan ülkelere kayması daha büyük boyutlara ulaştı. Enflasyon oranında artışın ve kapital kaymasının önüne geçebilmek için kredilerin azaltılması yönünde alınan önlemler ise kendini kısa sürede işsizliğin artması yönünde gösterdi. Şu anda işsizlik % 9'a ulaşmış bulunuyor.

Krize tepkiler

Görüldüğü gibi gerek Italya'da olsun, gerekse F.Almanya'da, Ingiltere'de veya Fransa'da olsun işsizlik ve enflasyonun ulaştığı boyutlar Batı Avrupa emperyalist ülkelerindeki krizin ulaştığı boyutları göstermektedir. Bu krize karşı tüm bu ülkelerde enflasyonu düşürücü önlemlere başvuruluyor. Ne var ki bu önlemler milyonlarca işçinin işinden atılmasına yol açıyor.

Bu nedenle 1981 yılı sınıf savaşımları için önemli bir yıl olarak belirmektedir. Bunalımın yükünü emekçilere yıkmaya çalışan tekeller örneğin F. Almanya'da % 6'ya varan enflasyona karşılık % 3-4 gibi gülünç bir ücret artışı dayatmak istemektedirler. Alman Sendikalar Birliği DGB ve ona bağlı sendikalar, en başta IG-Metall, patronların bu önerilerini reddediyorlar, uyarı grevleri yapıyorlar, grevlere hazırlanıyorlar. Bunalım döneminde bu grevlerin önemi kat kat daha artıyor, yalnız ücret artışları için değil, bunlaımın yükünün emekçilere bindirilmesine karşı da savaşım konumlarına geçiyorlar.

Işkencecileri tanıyalım !

Aşağıda yine işkenceler konusunda ATILIM'ın Mart 81 sayısında *"Işkencecileri Açıklıyoruz"* başlığı altında çıkan okuyucu mektubunu olduğu gibi yayınlıyoruz:

Bugüne dek su yüzüne çıkmış beş ölü var işkencelerde can veren. Öldürüldükten sonra cesedi Siteler mahallesinde bulunan kadın öğretmen gibi kurbanlarsa, bunların dışında.

Başkomiser Kemal Yazıcıoğlu Dr. Kemal diye anılıyor. Kendine yeni yardımcılar da yetiştiren işkence uzmanı Dr. Kemal'in asistanları, işte bu beş ölünün katilleri olarak herkesçe biliniyor. Örneğin, Enerji-Der temsilcisi Yaşar Gündoğdu'yu öldüren komiser Rıdvan Güler işkence yapmayı zevk edinmiş, bir yandan içki içip işkence yapıyor, bir yandan tutuklu genç kızlara ahlaksızca saldırıyor. Komiser muavini faşist Tuncay Yağmur, Mustafa Haykırış, Enver Göktürk gibi isimler de Dr. Kemal'in uzmanlık katına yükselebilmek umuduyla, stajlarını yeni metodlar geliştirerek geçiriyorlar. Kurbanlarını "ters asarak" öldürmek de en çok denedikleri.

Halkımız işkencecileri tek tek, isim isim buluyor. Kafalara kazınıyor bu isimler.

Cunta, işkencelerin bir kaç kendini bilmez polisin işi olduğunu söyleyedursun, Ankara Emniyet Müdürlüğü 1. Şubesi işkence karargahı oldu. Emniyet Müdürü Ünal Erkan başlarında olmak üzere dört kişilik bir çete bu işkenceleri yürütüyor. Çetenin diğer isimleri, Ankara Emniyet Müdür Muavini faşist Ali Akan, 1. Şube Müdürü Azmi Derin ve işkence uzmanı başkomiser Kemal Yazıcıoğlu.. Tutukluların dörtlü çete adını verdiği bu işkenceciler, Emniyet Sarayı'nın arkasındaki Yusuf Kahraman Polis Okulu'nu işkenceevi yaptılar. Dörtlü kurmayın emri altında 180 kişilik bir işkenceci kadroyla işlerini yürütüyorlar. Polis okulunda tam 39 oda işkencelerde kullanılıyor.

Işkencecilerin sıkıyönetim komutanlığında da destekçileri var. Örneğin, Ankara Sıkıyönetim Kurmay Başkan Yardımcısı Tuğgeneral Osman Ekinci, Emniyet Müdürü Ünal Erkan'ın baş destekçisi. Öyle ki, başkomiser Kemal Yazıcıoğlu'nun emrine bu 39 oda yetmiyormuş gibi, Mamak Askeri Karargahındaki sorgulama evi de verildi. Bölgenin azılı anti-komünist, işçi ve sendika düşmanı sıkıyönetim komutanı Orgeneral Ergun'un, faşistlere ve işkencelere arka çıktığını bilmeyen kalmadı. Ankara'da, işkencelerin böylesine yoğunlaşması rastlantı değil.

«İşçi tiyatrosuyuz, oyunlarımızı işçiler için oynuyoruz»

Baştarafı 8.sayfada

la boğuşurken tiyatroya da vakit ayırmak zorundalar. Bazılarımız vardiya değiştirince bütün programımız alt üst oluyor. Bundan dolayı prova zamanımız oldukça uzuyor. Çok prova yapmak zorunda kalınca da prova için yer bulmak sorunu çıkıyor.

KURTULUŞ- Bu konularda size yardım edenler olmadı mı?

YANIT- Bizim elimizi tutan tek Türk Merkezi oldu. Türk Merkezi'nin salonlarında provalarımızı yapabildik. Yeni oyuncu bulmamızda yine Türk Merkezi bize yardım etti. Kısa bir süre önce Berlin Senatosu'ndan da yardım gördük. Kreuzberg Sanat Dairesi' nin Bethanien'daki salonlarında prova yapabildik ve oyunumuzu sergiledik. Şimdi yeni bir oyun hazırlıkları içindeyiz. Yardıma ihtiyacımız var. Yeni oyunumuzu bu sonbahara yetiştirmek istiyoruz.

KURTULUŞ- *"Taşı Toprağı Altın"*'ı artık oynamayacak mısınız?

YANIT- Oynayacağız. Hem de oyunumuzu daha etkili hale getirmek istiyoruz. Bunun için de Gençlik Evlerinde ve sendikalarda oyunumuzu sergilemek istiyoruz. Bu konuda başvurularda bulunduk. DGB bizi Stuttgart'a çağırdı. *Yabancılar Festivali* dolayısıyla Tübingen'de Landes Theater'da oynadık.

KURTULUŞ- Sormadığımız, söylemek istediğiniz başka şey var mı?

YANIT- Türk Merkezi Işçi Tiyatrosu işçiler için oyun oynuyor. Daha çok işçi seyirciye ihtiyacımız var. Bu konuda daha çok çalışmamız gerekiyor. Batıberlin'de bir tek Türkiye'den gelen işçiler için oyun sergileyen yabancı tiyatro var. Bizim grubumuzda sadece Türkiyeliler değil, Almanlar ve hatta Şilililer bile oynayabiliyor.

Kurtuluş Gazetesi'nin tanıdığı bu olanakla biz de bir çağrı yapmak istiyoruz: *Gelin, grubumuza katılın, oynamak isteyen herkes bizimle beraber çalışabilir.*

TÜRKENZENTRUM.

TÜRK MERKEZİ

TAŞI TOPRAĞI ALTIN

TÜRK MERKEZİ IŞÇİ TİYATROSU

ERDE UND STEINE SIND GOLD

ARBEITERTHEATER des TÜRKENZENTRUMS

DGB

Baştarafı 1.sayfada

gün de askeri yönetim karşısında göstermeye başlamıştır. Işçilerin kendi çıkarlarını savunabilmek için demokratik doğrultuda örgütlenmeleri doğaldır. Tutucu burjuva çevrelerinden gelen sözde desteklerin ise her zaman işçi aleyhine ağır sonuçlar getirdiğini de tarih göstermiştir.

Işçi çıkarlarının savunulması bakımından bizim F. Almanya'da kendi anlayışımız geçerlidir. Ve gazete olarak da ortaya çıksa hiç bir işverenin işçi çıkarlarını savunmaya hakkı yoktur. Kendi kendini işçi temsilcisi olarak sunmaya kalkanlar yüzünden olumsuz ve sorumsuz nice tecrübeler edinmişizdir. Bu bakımdan bizce bu teşebbüs de işçileri yanıltmayı amaçlayan iki yüzlü bir girişimdir. Türkiye'deki kardeş örgüt Türk-Iş'in bu kurultayı desteklediği iddia edilse bile Alman Sendikalar Birliği DGB bu biçim entrikaları ortaya çıkarmasını bilecektir. Kaldı ki Türk-Iş'in böyle bir kurultayı desteklediğine de inanmıyoruz. Nitekim Tercüman'ın 1976'da düzenlediği ve Türk-Iş tarafından da desteklendiğini ileri sürdüğü ilk toplantısının ardındaki gerçekleri de DGB olarak iyi bilmekteyiz. Türk-Iş'in böyle bir toplantıyı desteklemediği şöyle dursun, F. Almanya'da yerli yabancı işçilerin bir tek savunucusu vardır ve o da, kendi kendisin böyle birdenbire işçi temsilcisi ilan eden tutucu burjuva kurumları değil, doğrudan doğruya Alman sendikalarıdır, ve bu gerçeği Türk-Iş de çok iyi bilmektedir.

Türk işçilerini bu tür sahte dostlara karşı uyarmak isteriz."

Ermeni suikastlerini

Baştarafı 1.sayfada

ya çalışıyorlar. Üç-beş Ermeni teröristi bahane edip emekçi Ermeni yurttaşlarımızı kırdırmak istiyorlar.

Ancak gözlerden kaçırılmak istenen nedir? Yurdumuzda alnının teriyle çalışan, Türkiye işçi sınıfının parçası olan binlerce Ermeni emekçi vardır. Öte yandan yine yurdumuzda Sabancılarla Bezmenlerle, holdingçi patronlarla içiçe girmiş, soygundan, kaçakçılıktan payını alan emperyalizme satılmış Ermeni patronlar da vardır. Faşist katilleri, bunların elebaşısı Türkeş'i besleyen daha nice Mıgırdıç Şellefyanlar vardır.

Işte bu çevrelerin verdiği para ve silahla halkımıza kan kusturan MHP'li katiller, bunların Tercüman ve Hürriyet'teki sözcüleri şimdi utanmadan terörizme karşıymış gibi yürüyüşler düzenliyorlar. Sıkıyönetim mahkemeleri bile bugün bu canilerin yüzlerce insanı öldürdüklerini, binlerce kurban listesi hazırladıklarını açıklarken, canilerin sözcüleri gazeteler bunları işçilerimize unutturmak için utanmazca yalan söylüyorlar.

Tercüman, Hürriyet gibi gazetelere dolmuş gerici-faşist yazar takımı işte bunları halkımızın gözünden kaçırma çabası içinde. Türk diplomatlarının Ermeni teröristlere vurdurtan da, bu teröristleri bahane edip gerici-faşist çevreleri ilerici güçlerin, yurtseverlerin üstüne süren de ABD emperyalizmidir.

Terörizmin kaynağı CIA'dır, terörizmin ocağı faşist MHP'dir, nice gencimizin kanına giren en azılı terörist, baş terörist eli kanlı katil, faşist Türkeş'tir.

Bu terörizm yuvaları susturulsun. Teröristlerin elebaşıları, katil Türkeş, Agah Oktay Güner, Yaşar Okuyan ve diğer terörizm kundakçıları hak ettikleri en ağır cezaya çarptırılsın.

18-19 Nisan günleri Dortmund ve Essen'de FIDEF'in 5., Frankfurt'ta KOMKAR'ın 3., Amsterdam'da HTIB'in 7. Kongreleri yapılıyor

Baştarafı 1.sayfada

rını elde etmek için bir yandan o ülkelerde sendikalarda örgütlenirlerken, diğer yandan da değişik ulusal özellikler, kimi yerde bölgesel bağlar, dini inançlar ve kimi yerde de farklı dünya görüşleri temelinde örgütler kurmuşlardır.

Bu bağlamda Türkiyeli işçiler arasında gerici, faşist görüşleri yayan, sendika düşmanlığını, anti-komünizmi, anti-Sovyetizmi bayrak edinen, işçilerimizin temiz dini inançlarını sömüren faşist federasyonların yanı sıra, MIT ve gerici hükümet yetkilileri kanadı altında tutunan Maocu, Troçkist ve değişsik goşist akımların faaliyetleri işçilerimizin hak alma savaşımında eylem birliği bilincini köreltmeye yöneliktir.

Bu tarihler arasında yapılan işçi kurultayları Türkiye gerici çevrelerinin ve onların yurt dışındaki uzantıları olan Tercüman Gazetesi'nin lanse ettiği "Işçi Kurultay"ından amaçları, kuruluş biçimleri ve çalışma ilkeleri açısından temelden ayrı, demokratik işçi örgütleridir, işçilerin haklarını savunan kuruluşlardır.

Değişik tarihsel koşullarda kurulan ve oluşan Türkiyeli işçilerin bu demokratik kitle örgütlerinin kongrelerinin Türkiyeli devrimciler için önemi bugün hergünkünden daha büyüktür.

Türkiyeli devrimci ve demokrat anlayışlı kişilerin başını çektiği bu örgütler bir yanıyla ulusal, ama öte yandan enternasyonal yönleri ağır basan örgütlerdir. Enternasyonal yanlarının ağır bastığını pratik deneyleriyle kanıtlamaktadırlar. Sosyal bileşimleri ve sınıf konumları açısından işçilerin ağırlıkta olduğu bu örgütlerin çalıştıkları ülkelerin işçi sınıfının sendika ve partileriyle, demokratik hareketlerle bağları günden güne güçleniyor, savaş birliği daha da ağırlık kazanıyor.

Türkiyeli işçilerin bu demokratik kitle örgütleri yaşadikları ülkelerin birlik sendikalarıyla, komünist partileriyle, barış hareketleriyle bir arada ortaya koydukları sayısız eylemlerde bunu kanıtlamışlardır. Bu gerçek bugün Batı Avrupa'da yapılan grevlerde olsun, Batı Avrupa'ya yerleştirilmek istenen Amerikan roketlerine karşı olsun, günlük yapılan her eylemde yaşanıyor. Böylesi bir savaş birliği Türkiyeli işçilerin, bu arada onların demokratik kitle örgütlerinin birlikte hareket etmeleri yolunu olgunlaştırmakta, kendi aralarındaki ayrılıkların aşılabileceğini de kanıtlamaktadır.

Eşit sosyal, ekonomik, politik ve kültürel hakları uğrunda savaşan Türkiyeli işçilerimizin böylesi bir savaş birliği bilincinin ağır basması, onların her şeyden evvel kurtuluş koşullarının aynı olmasından, ortak düşmana karşı aynı amaçları taşımalarından ileri geliyor. Bu, onların en büyük güç kaynağıdır. Türkiyeli işçilerin bu ülkelerin yerli işçileriyle birlikte proletarya enternasyonalizmini yükseltmeleri önemli, büyük bir kazanımdır. Böylesi bir kazanım, hem o ülkede gelişip güçlenmeleri, hem de dünyada, Avrupa'da ve bölgemizde barışı torpillemeye yönelen emperyalist merkezlerin, özellikle ABD emperyalizminin gerici, NATO'cu, militarist çevrelerin ve onların Türkiye'de cunta içinde ve dışındaki uzantılarının işçi sınıfına, onun sendikal ve politik örgütlerine, demokrasi güçlerine, uyguladığı baskıları geriletme, Kürt halkı üzerinde süregelen şövenist ve asimilasyoncu uygulamaların geriletilmesinde savaş birliği için elverişli koşullar yaratıyor. Görüş ayrılıklarının aşılmaz duvarlar haline getirilmesine karşı savaş yürüten Türkiyeli devrimciler, savaş birliğini o ülkenin yerli sınıf kardeşleriyle ve kendi aralarında bütün engelleri aşarak kuracaklardır. Gazetemiz Kurtuluş bu yönde yeni yeni başarılar diliyor.

Okuyucularımıza

Baştarafı 1.sayfada

beridir yurt dışında yaşayan işçilerimizin sosyal, politik, ekonomik hakları için yürüttükleri savaşımın geniş boyutlar almasından, işçilerimiz arasında savaş birliği bilincinin daha da gelişmesinden kopuk değildir. Kurtuluş'un gelişmesinde yazı kurulundan, Kurtuluş dağıtıcılarına, abonelerimizden gönüllü muhabirlerimize kadar çok sayıda insanımızın emeği geçmiştir. Bu, bundan sonra da böyle olmalıdır. Bütün işçiler emekçiler elele işçi basınını daha da güçlendirelim.

ATILIM'ın Nisan 81 sayısından

SENDİKAL BİRLİK

Tüm saldırılara karşın işçi sınıfının sendikal savaşımı çökmedi, dize gelmedi. Tutuklu binlerce işyeri temsilcisi ordu ve poliste azılı gericilerin, faşizm yanlılarının işkencelerine yiğitçe göğüs gerdiler, geriyorlar. Hücreye kapatılan DISK Genel Başkanı Baştürk tehditlere, baskılara boyun eğmeyerek işkence görmediği yolundaki yalancı tutanağı imzalamayı reddetti. DISK'in yedi yiğit sendikacısı *"teslim ol"* çağrısını başları dik, *"biz görevimizin başındayız"* diye yanıtladılar, işçileri özgür birlik sendikaları için savaşıma çağırdılar. Düşman, sınıf sendikacılığının örgütsel bağlarını çözmeyi başaramadı. Giderek yer yer fabrikalarda bu zor koşullara karşın güncel istemleri için sınırlı da olsa örgütlü savaşlar yükseliyor.

Erçelik, Özdemir gibi faşizm yanlısı sarı sendikacılar DISK'in kapatılmasına alkış tutuyor, bir yandan da utanmazca *"sendikal birlik"* demagojileri yapıyorlar. DISK'in, ona bağlı sendikaların kapatılması, sendikal birliğin gönüllülük temelinde gerçekleştirilmesine karşı vurulmuş bir darbedir. Birlikten yana olan DISK'li, Türk-Iş'li tüm işçiler, sendikacılar DISK'in ve sendikalarının açılması için savaşım veriyorlar. Bu savaşım içinde, işçi sınıfının özgürce birliği de örülüyor.

Cunta sendika hareketine ağır darbeler vurdu. Bugün savaş koşulları çok daha zor. Ama işçi sınıfı legal olanakları sonuna kadar kullanmayı ve bu elverişsiz koşullarda bile birlik yolunda ilerlemeyi başaracaktır. Işçinin ekmeğine ve sendikal haklarına saldırıların yoğunlaştığı günümüzde birlik, her zamankinden de daha yakıcı bir gereksinim olmuştur. Şimdi, kapatılmayan sendikaların savaş gücünü yükseltmek, işçilerin sendikal özgürlükleri, ekonomik hakları için savaşımı geliştirmek, yetki prosedürlerinin açılması, sendikalara üye alma ve ayrılmanın serbest bırakılması istemlerini yükseltmek yakıcı görev oldu. Işçi sınıfı bu görevi gerçekleştirebilecek güçtedir. Sınıf düşmanını, onun maşası işçi düşmanı Erçelikleri, Özdemirleri korkudan titreten de işte budur! Işte bunun için Türk-Iş sendikalarının kapılarını DISK'ten gelen işçi ve sendikacılara farklı uygulamalarda bulunmak gibi planlar tezgahlanıyor. MESS patronları işte bu yüzden *"işyeri sendikaları"* istiyorlar.

DISK'li, Türk-Iş'li işçiler bu oyunları birlikte bozacaklar, işçi sınıfını bölen duvarları yıkacaklardır. DISK'li işçiler sınıf sendikacılığının geleneklerini, örgütsel bağlarını bu savaşımın içinde yaşatıyorlar. Türk-Iş'li işçiler, DISK'li sınıf kardeşlerinin önlerine çıkarılmak istenen engellere karşı savaşıyorlar. Tüm işçiler, elbirliği ile işyeri, işkolu düzeyinde, ulusal düzeyde gönüllülük temelinde sendikal birliği yaşama geçireceklerdir.

Siemens ve Osram'dan 3500 işçi yaptıkları uyarı grevinde %8'lik ücret zammı haklarını almakta kararlı olduklarını gösterdiler.

IG-Metall'in düzenlediği grevler dalga dalga büyüyor

IG-Metall Sendikası'nın çağrısı ile 5 Mart 1981 günü BORSIG ve KWU fabrikaları işçilerinin başlattığı Batıberlin'deki uyarı grevleri dalga dalga bütün metal fabrikalarını sardı. 28 Mart 1981 Cumartesi gününe kadar 25 binden fazla metal işçisi tekellerin ücret hırsızlığına karşı fabrikalarının önünde toplanıp yürüyüşler yaptılar. Her gün yeni bir fabrikada işçiler "Ekmeğimiz, aşımız için direneceğiz", "Sadaka değil, %8 istiyoruz", "%8'i patronlardan söke söke alacağız" belgileri ile fabrika önünde toplanıp sokaklara alanlara yayıldılar. Ayrı ayrı dillerde hep bir ağızdan işçi şarkı ve marşları söylediler. Oyunlar oynadılar, halay çektiler. Güçlerini ırk, milliyet, dil, din, cinsiyet ayırımı yapmadan IG-Metall Sendikası'nda birleştirdiler. Bu grevler sırasında IG-Metall'e şimdiye dek sendikaya üye olmamış bin dört yüz işçi daha üye oldu. Daha da üye olacaklar var. Binlerce metal işçisi, "Şimdiye dek patronları uyarmaya çalıştık. Eğer %3'de %4'de direnirlerse biz de yılmayacağız. Gücümüzü göstereceğiz. Hakkımız en az %8'dir. Sendikamız IG-Metall çatısı altında tekellerin ücret diktasına karşı sonuna dek direneceğiz. Grevler daha başlamadı ama hazırız" diyorlar.

Türkiyeli işçiler de Alman ve diğer yabancı sınıf kardeşleriyle omuz omuza tekellere karşı kararlılıkla yürüyorlar. Alanlarda konuşmalar yapıyorlar. BORSIG'de bir işçimiz şöyle konuştu: "Biz Türkiyeli işçiler de ücret savaşımında kararlıyız. Patronları dize getirene dek yerli yabancı demeden tüm işçiler omuz omuza yürüyeceğiz. Onların anlayacağı dil budur."

Daha binlerce metal işçisi de önümüzdeki günlerde grevlere hazırlanıyorlar. Ücret zamları patronların istediği gibi olmayacaktır.

Hayat pahalılığı devamlı artıyor

Ekonomik krizle birlikte bir yandan işsizlik artarken, diğer yandan da hayat pahalılığı hızla artmaktadır. Bu yıl, bir önceki yıla göre, temel gıda maddeleri % 20, benzin % 15,6, ekmek % 9, elektrik % 16,6 daha pahalı. Gelir vergisi de % 14,9 yükseltildi. Sosyal sigorta kesintileri arttırılacak.

10 Mart 1981 Salı günü sabahı ICC'de yapılan AEG işyeri toplantısında bir AEG işçisi şöyle konuştu: "Ücretlerimiz kısıtlanmak, dondurulmak isteniyor. Bize ücret artışı diye sadaka verilmek isteniyor. Ama fiyatlar hep yükseliyor. Kiralar arttı. Gaz, elektrik, otobüs ve U-Bahn fiyatları yükseltiliyor. Benzin ve akaryakıta habire zam yapılıyor. Bir paket sigara 3,60 DM olacak. Temel gıda maddelerine % 20, ekmeğe %9 daha fazla ödüyoruz. Kim arttırıyor bu fiyatları? Kimdir hayat pahalılığının suçlusu? Biz miyiz? Bizler, alınteriyle, emeğiyle geçinmeye çalışan dar gelirli işçi ve emekçiler miyiz?"

Tüm bunlar bilinirken ve bu yıl hayat pahalılığının en az % 6 olacağı resmi yetkililerce açıklanırken, patronlar işçilere %3 ücret artışı veririz diyorlar. Bu apaçık bir provokasyondur. Peki bu tekeller, patronlar ne kazanıyorlar?

Tekeller ve patronların kazancı

Batıberlin'deki metal tekelleri 1975-1980 yılları arasında karlarını % 50'nin üzerinde daha fazla arttırdılar. Yine bu süre içersinde üretimi % 29,5 arttırırken, çalışan işçi sayısını da % 8,2 azalttılar.

Işverenin dayattığı %3'lük ücret zammını protesto etmek amacıyla düzenlenen grevlere Mercedes Işçileri yığınsal olarak katıldılar.

AEG tekelinin sadece Batıberlin'deki AEG KABELWERK fabrikasında son on yıl içinde bir işçinin patronlara kazandırdığı üretim değeri 17.000 DM'tan 140.000 DM'a çıkmıştır. SIEMENS'te ise bir işçinin patronlara kazandırdığı üretim değeri son on yıl içinde % 140 artarak 39.080 DM'tan 95.050 DM'a yükselmiştir.

DAIMLER-BENZ tekeli Yönetim Kurulu üyesi Bay Schmidt'in açıkladığına göre; "1980 yılı satış ve kar olarak rekor yılı olmuştur„ Bu rekora göre, DAIMLER-BENZ tekelinin 1980 yılı satışı 30,7 milyar DM'tır. Bu, 1979 yılındaki 27,4 milyar DM'lık satıştan % 12 daha fazladır. DAIMLER-BENZ fabrikalarında çalışan her işçi bu tekel patronlarına 1980 yılında 181.000 DM'lık mal değeri kazandırmıştır.

BEKUM fabrikasının satışlari 1980'de ilk defa 100 milyon DM'ın üzerine çıktı. OSRAM son bir yıl içinde 1,3 milyar DM kar etti. AEG'nin 1980'deki net karı 200 milyon DM'tır. SIEMENS'in Batıberlin'deki fabrikalarından 1980 yılında elde ettiği kar % 14 daha fazla olmuştur. Bu yılki planları da karlarını en az % 14 daha arttırmaktır.

Bir hafta önce SIEMENS patronlarının yaptıkları toplantıda açıklandığına göre SIEMENS'in sadece bankalardaki nakit ve hisse senetlerinin toplam değeri 9,2 milyar DM tutarındadır.

Bir SIEMENS Yönetim Kurulu üyesinin yıllık geliri 588,223 DM, bir DEUTSCHE BANK Yönetim Kurulu üyesinin ise 785,540 DM'tır. Bir AEG Yönetim Kurulu üyesinin bir saatlik geliri 233,47 DM, bir DAIMLER-BENZ Yönetim Kurulu üyesinin bir saatlik geliri ise 407,17 DM'tır.

Işte bu milyarlar, milyonlar, yüzbinler işçinin alınterinden, ekmeğinden çalınan paralardır. Işte bu milyonları kazanan patronlar işçilere % 3 ücret artışı vermek isteyenlerdir. % 3 artış demek ayda 30-35 DM'lık bir artış demektir. Oysa bu tekeller işçilerin istemi olan % 8 ücret zammını veremeyecek durumda değiller. Örneğin SIEMENS'de işçilerin ücretlerini % 10 arttırmak için bu tekelin elindeki hisse senetlerinin faizi bile yeterlidir.

Bütün bunları bile bile % 3 artışa evet demek, çoluk-çocuk sefalet içinde yaşamaya evet demek olacaktır. Metal işçileri grevlerinde yerden göğe kadar haklıdırlar. Isteklerinde haklıdırlar. Tüm metal işçileri tekellerin ücret diktasına karşı güçlerini IG-Metall saflarında birleştirmelidirler. Diğer işkollarındaki fabrika ve işyerlerinde çalışan işçi ve emekçiler metal işçileri ile aktif dayanışmaya girmelidirler. Bugün metal işçilerinin yürüttükleri bu ücret savaşımına bizler de sendikalarımız içinde hazırlıklı olmalıyız. Çünkü yarın bizim patronlarımız da bizlere %3, %4 ücret zammını dayatmak isteyeceklerdir.

Batıberlin Spandau Orenstein & Koppel işyerinden 1000 kadar Işçi meslek öğrenimi yapan gençlerle birlikte grevlere katıldılar.

Metal işçilerini destekleyelim, dayanışmamızı gösterelim.

Güçlerimizi yerli-yabancı ayırımı yapmadan sendikalarımızda birleştirelim.

Patronların ücret diktasına karşı tüm gücümüzle dikilelim, kararlılıkla dayanalım.

Hayat pahalılığının, ekonomik krizin yükünü kimler yarattıysa onlar taşısın.

Yabancı işçiler de IG-Metall'in düzenlediği uyarı grevlerine aktif olarak katılıyorlar. Resimde AEG(Lahnstr.) işçileri görülüyor.

Kürt halkının ulusal bayramı NEWROZ kutlandı

4 Nisan 81 Pazar günü Türk Merkezi'nde NEWROZ kutlandı. Konuşmacı arkadaş NEWROZ'un çıkışı ve önemi üzerinde durdu. NEWROZ'un çıkışı hakkında şunları söyledi:

"Kürt halkının ulusal bayramı NEWROZ'un çıkışı yönünde değişik rivayetler bulunuyor. Bunlardan en yaygın olanı bundan 2593 yıl önceye ait olan KAWA adlı demirciyle ilgili olanıdır.

Kürdistan'da Dehak adında zalim bir köleci erkteydi. Halk arasında onun devri için devirlerin en kötüsü denir. Işte günün birinde tanrı bu zalimi cezalandırır diye başlar rivayet. Iki omuzunda kanser yaralarına benzer yaralar çıkar (kimi yerlerde iki yılan diye geçer). En tanınmış hekimler getirilir, ancak Dehak'ın derdine çare bulunmaz. Günün birinde şeytan, hekim kılığında gelir. Dehak'a günde iki genç insanın beyni yaralara sürülürse düzeleceğini söyler.(Yılan diye geçen yerlerde yedirilmesi diye geçer). Tesadüfen ilaç bu yaralara iyi gelir.

Artık her gün Dehak'ın yaraları için iki kişi öldürülmektedir. Bu baskı ve zulme karşı halk, demirci KAWA öncülüğünde ayaklanır. KAWA kendi çekici ile Dehak'ın kafasını ezer. O günden sonra 21 Mart Kürt halkı tarafından bayram olarak kutlanır. O gün dağlarda ateşler yakılır. Çeşitli törenler yapılır.

Öte yandan 11 Nisan 81 Pazar günü KOMKAR Batıberlin'de Neue Welt salonunda NEWROZ'u kutladı. Geceye yaklaşık 600 kişi katıldı. Gecenin açılışından sonra söz alan KOMKAR Genel Sekreteri NEWROZ'un önemi üzerinde durdu. KOMKAR'ın çalışmalarını anlattı. Geceye katılan Kürt şairi Cıgerxwin bir konuşma yaptı, son yazdığı şiirlerden örnekler okudu.

Gece'nin eğlence programında tiyatro, folklör ve ozanlar yer aldılar. Gece'de, F.Almanya ve Batıberlin'den çeşitli demokratik kitle örgütlerinden gelen mesajlar okundu. Demokratik Işçi Derneği'nin gönderdiği mesajda şöyle deniliyor:

NEWROZ ateşinin bu savaşımımızı sarması ve yolumuza ışık tutması dileğiyle Demokratik Işçi Derneği olarak Kürt halkının NEWROZ bayramını dostça, kardeşçe en içten dileklerimizle kutlar, Kürt halkının bu baş eğmeme geleneğini selamlarız.

Gelecek mutlu ve aydınlık günlerimizde bayramlarımızı kardeşçe, özgürce birlikte kutlayabilmek için 1981 NEWROZ'u bizler için de birleştirici olsun".

Ayrıca FİDEF, Batıberlin Türkiye Kadınlar Birliği, Gerçek Gazetesiyle Dayanışma Komiteleri F.Almanya ve Demokrasi Için Birlik F.Almanya gibi örgütlerden, Gültekin Gazioğlu ve Aydın Yeşilyurt gibi kişilerden gelen mesajlar okundu.

KURTULUŞ .... 15 Günlük Işçi Gazetesi
Sahibi: TTO .... Sorumlusu: .... TTO Yönetim Kurulu
Adres(Anschrift): .... KURTULUŞ, Katzbachstr.3, 1000 Berlin 61
Konto Nr.: Türkische Sozialistengemeinschaft ..... Postcheckamt Berlin West 239388109
Masrafı: 1,-DM .... Yıllık Abone: 40,-DM
Baskı: Eigendruck .... Katzbachstr.3, 1000 Berlin 61